

Laxní přístup

sezóna 2010 podzim - 7.K



Obsah:

Zápis o utkání – 1. zápas	3
<i>Recenze k utkání s týmem Old Mosquitos</i>	4
Zápis o utkání – 2. zápas	7
<i>Recenze k utkání s týmem PRKA</i>	8
Zápis o utkání – 3. zápas	11
<i>Recenze k utkání s týmem Rokoska</i>	12
Zápis o utkání – 4. zápas	14
<i>Recenze k utkání s týmem Talent Praha FC</i>	15
Zápis o utkání – 5. zápas	17
<i>Recenze k utkání s týmem Target FC</i>	18
Zápis o utkání – 6. zápas	21
<i>Recenze k utkání s týmem All-in</i>	22
Zápis o utkání – 7. zápas	25
<i>Recenze k utkání s týmem Deportivo Praga</i>	26
Zápis o utkání – 8. zápas	29
<i>Recenze k utkání s týmem Dropa FC</i>	30
Zápis o utkání – 9. zápas	33
<i>Recenze k utkání s týmem Internazionale AC</i>	34
Zápis o utkání – 10. zápas	36
<i>Recenze k utkání s týmem Malvazinky 1. FC</i>	37
Zápis o utkání – 11. zápas	38
Závěrečné zhodnocení sezóny	39



Zápis o utkání – 1. zápas

Datum zápasu: 5.9.2010

Hřiště: ZAK

Laxní přístup – Old Mosquitos – 1:0
(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Krlín Michal	Guzan Petr

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	1	0
Jirmásek Tomáš	1	0
Krlín Michal	1	0
Šátek David (<i>brankář</i>)	1	0
Široký Michal	0	0
Ujlaki Tomáš	1	0
Vagapov Timur	1	0
Zeman Ondřej	0	0

Komentář rozhodčího:

Vyrovnané utkání se stoupající kvalitou na obou stranách s kvalitními brankáři.

Nejlepší hráč:

2x Šátek David (vychytaná nula + nejlepší hráč)

Recenze k utkání s týmem Old Mosquitos

Šátek David

Jelikož Caidel nedorazil, zhostil jsem se role recenzenta já. Na našem „oblíbeném“ domácím hřišti na Zákostelní, kde jsme měli doposud tristní bilanci (jedné remízy a mnoha proher) jsme se půlhodiny před zápasem sešli čtyři, což vypadalo celkem optimisticky. Pět minut před začátkem nás ale bylo pět, a když ještě Honza Š. potvrdil, že nepřijede, očekával jsem nejhorší (něco jako Noťa v loňské sezoně 0:13). Naštěstí se brzy objevil Petr a po chvíli i Timur, alis Carlos (čti Karluš). Pět minut po oficiálně plánovaném začátku dorazil s omluvou na rtech „Vždyť mě znáte“ Krleš. Soupeř nakonec disponoval stejně početnou lavičkou tak se očekával vyrovnaný souboj.

Zápas začal naší mírnou převahou. Během prvních minut se Ondra dostal do slibné palebné pozice, kdy někde kolem rohu vápna slušně vystřelil, ale střela šla asi půl metru od tyče. Chvíli jsme i kombinovali, ale pak jsme, jak už je u nás zvykem nechali soupeře hrát. Jejich snaha však byla taky víceméně platonická. Jediný, kdo mě v bráně pravidelně zaměstnával, byl Michal. Asi v půlce poločasu šikovně tečoval soupeřovo nakopnutí do vápna tak, že míč po takové zvláštním oblouku skončil jen těsně za břevnem. Za celý první poločas jsme neměli snad jedinou přímou střelu na bránu. Old Mosquitos mírně tlačili, dokonce se jim podařilo dostat několik přihrávek do vápna, kde se ale utopili v zahuštěné obraně. Mimochodem obrana se celkem vyznamenala a nakonec se to obešlo bez většího kiksu. Kromě Michalových pokusů jsem se s míčem setkával víceméně po soupeřově neúspěšných autech nebo nákopech, ale nic vážného.

O poločase část týmu tvrdila, abychom více stříleli, že ten jejich gólman za moc nestojí. Na to druhá část oponovala jak to jako můžou vědět, když jsme na něj ani jednou nevystřelili.

Druhý poločas už vypadal z pohledu nezaujatého diváka (a že jich tam bylo) lépe. Začátek patřil zase nám, ale jak už to tak bývá, k ničemu to nevedlo. První přímou střelu na bránu, a to tuším dokonce celého zápasu zaznamenal až v polovině zápasu Michal, kdy to zkusil někde z poloviny a míč šel i s celkem slušnou razancí přímo na bránu. Naneštěstí zrovna tam kde stál jejich gólman. Old Mosquitos to nějak nabudilo a kontrovali dvěma akcemi. Nejprve jejich obránce prostrčil na útočníka přihrávkou a ten to zkusil otočkou napálit. Nevšimnul si ale, že jsem vyběhnul a podařilo se mi míč reflexivně ve skoku vyrazit. Druhou akci jsem si způsobil sám. Chtěl jsem nahrát na rozběhnuvšího se Jirmiho, ale namazal jsem přímo jejich záložníkovi. Ten vystřelil/nahrál na útočníka, který střelu / nahrávkou z bezprostřední blízkosti tečoval, ale naštěstí bezpečně mimo bránu. Pak jsme poněkud změnili styl hry, kdy se Petr stáhnul trochu do pole, a vyplatilo se! Po jednom z mnoha přechodů ze středu obrany do útoku se Petr dostal až před gólmána, toho obešel, z ostrého úhlu poslal míč před bránu, kde jej vracející se gólman ještě vyrazil, ale míč doskákával až k volnému Krlešovi, který nezaváhal a do prázdné brány k úlevě nás všech, zavěsil. Old Mosquitos znervózněli a tlačili se do útoku ještě více. Naštěstí už ale neměli jedinou pořádnou šanci. Snažili se střílet z dálky, ale ve finále jejich pokusy končili maximálně tak blokem naší obrany. Při jednom závaru jsem sice musel asi nadvakrát v leže vyrazet míč abych nakonec skokem zavalil jednoho z jejich útočníků, ale to už na výsledku nic nezměnilo. Pět minut před koncem zápasu opustil hřiště Michal, kterému odražený míč trefil oko!

Když to shrnu, tak soupeř měl možná více ze hry, snažili se těžit hlavně ze závarů ve vápně a ze střel z dálky, ale nic kloudného nevymysleli. My jsme vytěžili z minima maximum... a to rozhodlo. Obrana hrála spolehlivě, útok se snažil, ale chyběl mezičlánek. Když jsme získali míč v obraně, což bylo dost často, nedokázali jsme jej dostat přes zálohu do dobré pozice pro útočníky. Buď se obránce vyšťavil přechodem do útoku nebo se musel útočník vrátit až téměř do obrany pro míč, a pak se zase vyšťavil on. Takže znova apeluji – opustit styl 3-0-2 a začít hrát 2-1-2.

Jinak příští týden mám rodinu mimo Prahu (na Moravě – pro Jirmiho a Ondru – stále součást ČR) a hrajeme v příznivém termínu někdy po obědě. Takže očekávám, že zůstaneme po zápase na nejednom pivu v některé z přilehlých žižkovských hospod.

Zeman Ondřej:

Na našem prvním zápase nové sezóny jsme byli na Zákostelní uvítání sluníčkem a nervózně jsme očekávali, kolik že se nás dostaví. Nakonec nás bylo pěkných 8, 2 na střídání byl při ohlášených absencích stav více než uspokojivý. Zápas byl vcelku vyrovnaný s herní převahou soupeře, která ale netrvala po celý zápas a nepřinesla nijak závratný počet gólovek (příležitostí ano). Soupeř celkově hratelný

Začali jsme lépe, několikrát se dostali před bránu soupeře, ale příležitosti jsme nedotáhli do konce. Mě může mrzet zejména střela z rohu vápna, kdy jsem trefil gólmana, který se ani nehnul. To byla šance, která měla skončit gólem. Jinak naše akce (občas i prokombinované přes střed hřiště) končily zkaženou finální přihrávkou. Pak jsme nechali soupeře hrát, což mu vyneslo množství rohů a několik závarů, při nichž vlastní branku nejvíce tečemi ohrožoval velkej Širi. Poločas tedy vyzněl pro soupeře, ale netekli jsme, takže ok.

Ve druhém poločase soupeř trochu polevil, zřejmě ubylo sil, a vypracoval si 2 šance. Jedna vznikla po chaosu v obraně, kdy jsme 2 (já a nevím kdo) šli na vysoký míč, ovšem obří útočník soupeře ten souboj vyhrál, čímž uvolnil svého kolegu do stoprocentní šance, kterou zlikvidoval skvělým zákrokem David. Druhá šance soupeře nastala po rohu, kdy David na třikrát za pomoci pardálích skoků vyboxoval míč z vápna. Obrana ovšem prostor mezi Davidem a brankou zablokovala spontánně koordinovaným chumlem, pokud by z toho byl gól, byl by nanejvýš smůlovatý. V této fázi hry nám dělal problémy holohlavý útočník, který do všeho chodil po hlavě (a rukama a lokty) a my mu důraz nedokázali oplatit, čehož využíval k hlavičkám, které šli ale vždy mimo). Další potenciální šance si soupeř zazdil nepřesnou přihrávkou nebo jejich vznik obrana prostě nepřipustila.

My měli několik pěkných akcí, klasické rohy, které nikdo netečoval a střely ze střední vzdálenosti, které ovšem buď trefily brankáře nebo šly mimo (za jednu bych si dal za uši, protože tam byla díra jak vrata, ale levačkou jsem to nedal).

Po jednom ze závarů musel odstoupit velkej Širi, kterej dostal odraženým míčem bombu do oka, což zapříčinilo občasný chaos v obraně, když sme na sebe neřvali (z toho taky byla ta soupeřova gólovka). V té době už si Petr chodil pro míče na vlastní půlku. Jednoho se zmocnil, dal si sólo a když nepropasíroval míč do brány přes zoufale dobíhající - padající obránce a gólmana, umístil odražený míč z metru do prázdné z druhé vlny se přítivší Krleš. Na rozdíl od soupeře jsme tedy tutovku využili, za což jsme si nakonec odnesli 2 body.

Od vstřeleného gólu už si soupeř žádnou vyloženou šanci nevypracoval, odpovědněji jsme bránili a měli i pár možností jít do brejků, resp. tam brejky byly (i přečíslení), ale finální přihrávka...! Střelou to neskončilo snad nikdy.

Obrana to celkem zvládala, ale příště bychom neměli nechávat soupeře chodit do vápna, protože závar je závar, mohly z toho bejt góly a když říkám mohly, tak mohly, měli sme to odvrátit a ne že to soupeř dá vedle (i když cloněnej, jak to šlo). Celkově to chce větší přesnost u přihrávek, zbytečně jsme tak odevzdávali míče a chce to víc střilet, resp. si vypracovat střelecké pozice (to souvisí s těma přihrávkama) a když už nějaká je, tak nezalamit a poslat to tam (pár slušnejch pozic jsme prováhalí).

Výkony podle očekávání, nikdo vyloženě nezklamal (výrazně nekazil), David zasloužená nula, nejlepší Petr. Byl to zápas ne nepodobný loňské sezóně, kdy jsme ovšem takovýhle špíly projížděli o gól (a měli obvykle i víc šancí) a po prvním zápase tak máme tolik bodů, jako v minulé sezóně po 6ti. Při odchodu Timura z týmu je potěšující, že by se moh zase objevit šulin a k tomu Krleš chytil střeleckou formu, střílí i z obrany!

Zápis o utkání – 2. zápas

Datum zápasu: 12.9.2010

Hřiště: P1

PRKA - Laxní přístup – 2:3

(1:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Jirmásek Tomáš	Hromádka Pavel
2:1	Hromádka Pavel	Široký Jan
3:2	Hromádka Pavel	

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	3	2
Jirmásek Tomáš	2	2
Kodiš Tomáš	1	2
Němec Ondřej	0	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	2
Široký Jan	3	1
Široký Michal	3	2
Ujlaki Tomáš	2	0
Zeman Ondřej	1	0

Komentář rozhodčího:

Hosté navzdory svému laxnímu přístupu zvítězili 3:2.

Nejlepší hráč:

Hromádka Pavel

Recenze k utkání s týmem PRKA

Zeman Ondřej:

K druhému utkání sezóny, ve které skládáme reparát za minulou pěkně zfušovanou záchranu, jsme se dostavili na naše neoblíbené hřiště P1 v solidním poštu 9ti ks. Timur už nás vzdal a nedorazil Petr, takže běhavost měli obstarávat zejména Pavel a malej širi. Zápas celkově náš průměr, soupeř nabuzený a běhavý, ale hratelný a nakonec trochu šťastné vítězství a ztracený míč od Béma.

Do prvního poločasu jsme vstoupili se systémem 2-1-2, kterej celkem fungoval a až na 1 okamžik (ovšem smrtící) jsme soupeři nic moc nedovolili. Ze začátku jsme obsazovali soupeřovi hráče při rozehrávkách a získávali tak míče. Zápas se tak odehrával podle našich not a měli jsme i několik šancí, jenže soupeř udeřil jako první, asi z jediné jeho vážnější akce v 1. poločase. Přihrávkami si rozbral naši obranu (já těsně předtím vystřídal, tak asi proto) a volný hráč střílel prakticky do prázdné branky. Byla to škoda, protože vzhledem k naší převaze bychom v té době už měli vést. Naštěstí bylo za minutu srovnáno, a to po našem klasickém rohu (standartek a autů v nebezpečné vzdálenosti od soupeřovy brány jsme si vypracovali poměrně dost) - bombová přihrávka po zemi a Jirmi ve vápně nedává gólmanovi šanci - 1:1. Výsledek ovšem mohl být lepší, vybavuji si minimálně 2 šance - mojí střelu z otočky, kterou jsem ale netrefil pořádně a gólman ji skokem vyrazil a loženku Tomáše Ujlakiho, který v souboji se stoperem nedokázal usměrnit míč do prázdné. Škoda rovněž, že Velkej Širi netrefil ideálně míč po rozehrávce přímého kopu, byla to přesně jeho pozice.

O poločase jsme natolik diskutovali o taktice, až jsme do 2. půle vyběhli v rozestavení "TOTÁLNÍ BORDEL"! V první minutě 2. poločasu to ještě nebylo poznat, neboť Caidel umístěnou střelou placírkou vyškolil soupeřova gólmana, když mu předtím pomohl nezájem soupeřových hráčů o balón a Caidel měl dost času.

Pak ale začal soupeř kolotoč na naší půlce, který se přeměnil v drtivý tlak a ten přinesl i zasloužené vyrovnání. Přemotivovaný soupeř (komandující civil za lajnou, hlášky jako "jezdíme po zadku!", ach jo...) si vytvářel spoustu možností a měl několik střel z nebezpečné vzdálenosti, se kterými si ale David, jak je jeho zvykem, poradil. Soupeř většinou páčil někam mimo nebo byl nekoordinovaně kmitajícise ze střeleckých pozic. O závarech platí to, co minule, neodvraceli jsme míč dostatečně razantně, soupeř vyhrával osobní souboje a nakonec neobsazený hráč propálil Davida, který si na míč sáhl, což bohužel k odvrácení vyrovnání nestačilo. Pak jsme se přestali starat o taktiku a začali hrát svoji klasiku, což přineslo určité zlepšení a hra přestala být tak jednostranná. Vypracovali jsme si zase několik standartek a náznaků brejků, ale k reálnému ohrožení soupeřovy brány to nevedlo. Samozřejmě byly situace, kdy sme si to podělali sami, např. zase (nevím proč, ale dělaám to tak skoro vždycky) jsem ve vápně uhýbal před ideální přihrávkou z rohu na hlavu, když jsem byl sám samotinký nehlídán ve vápně před odkrytou brankou. Po jednom z rychlých (nebo spíš rychlejších) protiútoků jsme se probourali s míčem do vápna, kde soupeř odvrátil, ale pouze k caidelovi, který si zopakoval situaci z 1. minuty 2. půle a tentokrát k opačné tyči překonal soupeřova brankáře. Soupeř pak zavelel mocně do útoku a s tím se množili i naše příležitosti. Malej širi hlavičkoval do břevna a v závěru ještě jedna tyč po autu.

Někteří hráči soupeře nesli prohru dost nelibě, zejména kapitán stále skuhral, že je faulován a sprostě nadával a 1 útočník soupeře to dost přeháněl s tvrdostí, kopal a mlátil kolem sebe jak hovado, ale po závěrečném hvizdu se to zklidnilo. Celkově soupeř ale nijak zvlášť agresivní nebyl a mírnou vyhrocenost závěru způsobil spíše rozhodčí svými dosti překvapivými a nepřesnými verdikty. A vedle na hřišti se porvali tými Talent a

Intenationale (naše skupina).

Výkony +/- gut, kromě těch příšerných cca 15ti minut v druhé půli, naprostej chaos, bordel a spousta píčovin. Jinak nikdo vyloženě nezklamal, zasvítíl Caidel dvěma góly, velmi viditelný malý širi. Tomáš Ujlaki viditelně lepší, než v prvních zápasech, Ondra Němec doplácel na to, že pořád rotoval sestavou. Nová posila glum (pro změnu Tomáš) si osvojí některé návyky a stane se tak obávaným sniperem. Góly zase dávala obrana, útočníci vyšli naprázdno.

Poznámka: Těch cca čtvrt hodiny, kdy nás soupeř zmáčknuł, jsme hráli něco příšerného, něco takovýho jsme nepředvedli už dlouho a jinej soupeř by to krutě trestal!

Hromádka Pavel:

Vcelku tradiční Pražačka, ovšem netradiční jednička. A na to, že už máme podzim, pěkně zkurvené vedro. Také nám debutoval Gloomy. Nicméně proti PRKA (které jsme s Jirmim koncem minulé sezóny pískali) jsme nastoupili úplně luxusním způsobem. Netradiční postavení 2-1-2 se zpočátku opravdu vyplatilo. Největší podíl na tom měl HŠ, který velmi disciplinovaně atakoval soupeřovu rozehrávku a také neschopnost soupeře zkusit jiný styl rozehry, než na krátko přes námi napadané hráče (tedy přesný opak naší rozehry – my pro změnu na krátko neumíme ani kdyby nás mučili). I Ulji celkem atakoval a případnou rozehru přes střed hřiště jsem pak dosbírával já (a na dlouhé centry se soupeř necítil).

Náš úvodní čtvrt hodinový tlak byl opravdu super, soupeř se prakticky nepodíval přes půlku, ale převahu jsme bohužel nezúročili do žádných gólovek ba dokonce gólů. Pak ale přišel smůlovatý brejk soupeře, narážečka před bránou na zcela volného hráče a bylo hotovo. 0:1 pro soupeře a u nás zbytečná nervozita, že to tedy hrajeme blbě (načež jsme v půli rozbořili systém a bylo to ještě daleko horší). Čí byl skórující hráč přesně nevím, zato vím, že v okamžiku střely jsem se k němu dořítíl nejbliž, protože jsem si ho těsně předtím všiml, jenže to už bylo jasné, že jestli sehrávku dostane, jsme v prdeli. A taky že jo. Naštěstí nás z deprese dostalo rychlé otočení: Roh zprava, sehrávám Jirmimu po zemi přímo před bránu, volej z metru a půl a hotovo.

Zbytek poločasu doválčen vcelku vyrovnaně, pamatuji si už hlavně dvě šance: Ondra Němec se pokoušel přelobovat padajícího brankáře, což ještě vcelku vyšlo, ale když dorážel míč poskakující směrem k bráně, poslal to hodně nad (byla tam skoro otázka, jestli by to tam nespadlo nějak vyhaluzeně samo kdyby už to nedorážel) a jednou mě trochu zklamal HŠ když jsem mu poslal pěkný autík trochu za vzdálenou tyč a on, ačkoli to měl v hodně těžkém úhlu (nicméně zase to bylo vážně blízko k bráně) na poslední chvíli zatáhl hlavu jak želva a míč vůbec nehrál – a míč tak šel mimo hřiště. I blbá hlavička lepší, než žádná hlavička, pamatujte, milé děti.

V poločase jsme diskutovali (rozuměj: různě na sebe pokřikovali vzájemně si odporující teorie jak to hrát) a nic jsme nevyřešili, takže to pak začalo vypadat tak, jak to vypadalo. Postavili jsme se úplně blbě, středový hráč nějak záhadně přestal plnit svou funkci, protože jsem byl změnami většinou vytlačěn úplně mimo střed, dojebali jsme to chaotickým střídáním a soupeř začal krásně rozehrávat přes střed a my byli v loji. Míč jsme nepodrželi, nesehráli, nic. A když už jsme ho náhodou získali, začal HŠ pořvávat, at ho zakopneme do autu a vymaníme se tak z tlaku ☺ Jediné, co situaci vylepšovalo byl fakt, že jsme byli ve vedení, protože v úvodu druhé půle rozestavení zafungovalo. Honza dostal míč (asi z výkopu nebo výhozu) a šoupnul mi ho dozadu abych střílel z náběhu z druhé vlny. Vzhledem k tomu, že mi ho sehrál fakt mizerně – takový šouráček že to popojelo asi jen metr a půl od Honzy a navíc ještě směrem k soupeřovi, ne ke mně, jsem

o míč ani nějak neprojevoval zájem, považoval ho za ztracený a šel jsem spíš po tom hráči PRKA, co měl k míči mnohem blíž, než já. Jenže hráč soupeře se na to vysral ještě daleko víc a míč zcela ignoroval, tak jsem nakonec přidal drobet do kroku, míč si před ním vyzvedl a placírkou do zákeřné výše kolen ho zdálky poslal brankáři k pravé tyči. Nic nechyatelného, ale on to nechytil ☺

Po čtvrt hodinových marných pokusech hrát fotbal, kdy nás soupeř vážně válcoval a obléhal jako svině jsme rezignovali na experimentální postavení, já se stáhnul na stopera a hru jsme trochu zklidnili. Už to rozhodně nebylo o tom, že bychom soupeře přehrávali, ale už nás aspoň neválcovali jako malý kluky, spíš jsme tradičně bořili jak bývá naším zvykem. Což soupeře pochopitelně přivádělo k šílenství (jako obvykle). Bohužel přišel ale obstojný závar a útočník z PRKA nám propálil Davida k břevnu z dost nekompromisní pozice.

Už to vypadalo na zaslouženou plichtu, když tu přišel bod nasrání soupeře - tři minuty před koncem když jsme se trochu snažili útočit, se ke mně se odrazil míč a já to tam z podobné pozice jako u druhé branky šoupl brankáři placírkou podruhé. Heheh. Tři minuty jsme pak pochopitelně srdcařsky betonovali co to dá, soupeř už zkoušel i trochu simulovat, ale penclí si holt nevykoledoval a my tak máme druhou výhru sezóny. Híja híja hou!

Jo a Bém mičuda v prdeli ☺ Výborný výkon podával tentokrát HŠ, špatně na tom nebyl ani Uli. Zbytek +/- normálně, Gloomy se musí ještě sžít s tvrdým sportem, jakým hanspaulka je (a přestat dělat ty patičky), a Ondrovi Němcovi se tentokrát příliš nedařilo, protože jsme si s ním po hřišti šoupli sem a tam ☺

Zápis o utkání – 3. zápas

Datum zápasu: 19.9.2010

Hřiště: ZAK

Laxní přístup – Rokoska – 1:3
(1:1)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Šén Radek	Široký Michal

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	1	3
Jirmásek Tomáš	0	3
Kodiš Tomáš	0	2
Němec Ondřej	0	2
Ruiz Carlos	1	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	1	3
Šén Radek	1	1
Široký Michal	1	0
Záruba Lukáš	1	1
Zeman Ondřej	0	2

Komentář rozhodčího:

Čisté utkání hrané bez faulů. První poločas byl vyrovnaný, ale dva slepené góly rozhodly o utkání.

Nejllepší hráč:

Šátek David

Recenze k utkání s týmem Rokoska

Hromádka Pavel:

Tak tohle bylo vsuktku tristní. Ondra všechny namlsal, že soupeř bude snadný a hratelný, neboť obsadil poslední příčku tabulky, tudíž nám přišlo krásných deset hráčů, jenže ono to nakonec všechno bylo trochu jinak. Rokoska se v úvodu sezóny drobet nesešla, nebo sešla přiožralá a nás už bohužel byli fit. Takže nám ani početná střídačka absolutně nijak nepomohla a Rokoska nás přehrála tak čistým způsobem, že se k tomu vlastně nedá ani nic říct.

Soupeř byl herně lepší tak nějak zcela ve všem, ať už to bylo běhání, kombinace, důraz a střelba. Sice to vypadalo, že příliš nebrání a jejich brankář je pomalý, jenže to bychom se vůbec museli dostávat do pozic ve kterých bychom něčeho takového mohli využívat, což se ale rozhodně nestalo. Skóre mohlo být ještě drsnější, neboť Rokoska asi třikrát zdálky krásně nastřelila tyč, a ačkoli to nějakou dobu vypadalo, že bychom třeba mohli uhrát i zázračnou remízu, stav 1:3 je pro nás ve skutečnosti ještě celkem dobrý.

První gól jsme dostali poté, co si tři útočníci poradili se třemi bránícími hráči ukrutným bagem kdy skórování už byla čistá formalita, druhý jsme dostali poté, co jeden ze soupeřů vyškolil kličkováním Jirmiho, kolem mě hladce sehrával a zakončující hrot neobsazený třetím obráncem měl snadnou práci a třetí byl nejmůlovatější: po vyražené střele od Davida se mi nepodařilo míč zakopnout do hajzlu, jen mi sklouzl po stehně směrem k dorážejícímu útočníkovi.

Naše snížení na 1:1 měl na svědomí Šulin když dostal sehrávku od MŠ zprava (teď nevím jestli to byl roh, aut nebo něco) a z voleje prostřelil šťastně houslemi obránce i brankáře. Šulin byl také jediný, kdo měl více šancí než jednu, ale zas tak dramatické to nebylo a skórovat opravdu mohl už jen z jedné další (můj aut zleva).

Zábavně trapných momentů naší obrany jsme si užili dosytosti, ale celá recenze se dá shrnout jednoduše: Soupeř byl prostě lepší.

Zeman Ondřej:

Setkal jsem se s nesmyslným názorem, že by Rokoska měla být snadným soupeřem. Poukázání na to, že jsme papíroví favorité, v případě našeho týmu znamená, že hrozí, že to projedeme ještě více než obvykle (jako by se nikdy nestalo). Kdo šel do zápasu s tím, že by to mělo být méně haluzoidní nebo cokoliv než obvykle, tak asi doteď hrál v jiném týmu. Ve skutečnosti propagátoři blbosti, že jsem ostatní jaksi uchlácholil, pouze tímto nejapným způsobem omlouvají svůj hrůzostrašný výkon, resp. si již dopředu si dělali alibi.

Dopadlo to přesně podle předpokladů, tedy že to moc nedopadne. Nedá se říct, že jsme si ani neškrtili, zápas trvá 60 minut a možná 10 se dá nazvat nikoli s jednostranným průběhem, ale většinou jsme si ani neškrtili. U obrany se podepsaly tyto faktory: prodělaná rýma Tomáše Jirmáska:), herní výpadek Mekze, alkohol v žilách Caidela a alkoholické postzhroucení Ondry Z. Dohromady tedy obrana v piči. Jediný v obraně fit byl Velkej Širi, odnesl si asistenci a plus bod, to je vzhledem k průběhu zápasu slušnej výkon.

Do útoku se nám vrátil sniper Šulin a trochu překvapivě též Carlos, kterého doprovodili rodiče (si to museli vychutnat). Nezapomenutelný zážitek ze zápasu si nutně

museli odnést též Timur, který přišel, aby si nezahrál a nový hráč Jirka, který se přišel podívat a během několika málo minut radši vyklidil pole.

Přes početnou střídačku nás soupeř hladce přeběhal, stejně jako překličkoval, přehlavičkoval, přestřílel, přeškolil na komiky, přepřihrával a přehrál. Za 1:3 můžeme být rádi, spravedlivější by bylo tak 1:6 (fandíme si), s míčem za půlku jsme se dostali jen párkrát (tento průběh nám sice dával naději na dobrý výsledek, jak už to tak bývá, jenže se tentokrát nestalo).

3. gól trochu smůla, první 2 po vyškolení naší obrany přihrávkami.

Co bychom mohli trochu ovlivnit je, abychom se nesbíhali ve více lidech k jednomu soupeři, ale zase tihle si nás 1 na jednoho hravě dělali, takže by to vyšlo nastejno.

Tristní výkon obrany, myslím, že Ondra Z., Tomáš J. a Mekz bychom mohli sklízet ovace, o něco menší ovace i Caidel. David vynikající, jen díky němu dal soupeř jen 3 góly. Ostatní nebyli úplně příšerní.



Zápis o utkání – 4. zápas

Datum zápasu: 3.10.2010

Hřiště: STOD

**Talent Praha FC - Laxní přístup – 3:2
(2:1)**

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Široký Jan	Hromádka Pavel
2:2	Guzan Petr	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	1	1
Hromádka Pavel	2	2
Jirmásek Tomáš	1	1
Kodiš Tomáš	2	1
Krlín Michal	0	2
Němec Ondřej	0	0
Šafka Jiří	2	3
Šátek David (<i>brankář</i>)	2	3
Široký Jan	1	3
Ujlaki Tomáš	0	2
Zeman Ondřej	1	0

Komentář rozhodčího:

Vyrovnané utkání hrané na hrozném hřišti ve Stodůlkách. Talent měl více štěstí.

Nejlepší hráč:

Němec Ondřej

Recenze k utkání s týmem Talent Praha FC

Hromádka Pavel:

Pekelný ranní termín na vcelku ošklivém hřišti ☹ Nejlepší zprávou zápasu byla paradoxně výtečná účast, díky přílivu nových posil (debutoval Jirka) jsme se dostali až na pět střídajících, což je výborný počet. Zápas s Talenty jsme nakonec vcelku smůlovatě (ačkoli trochu zaslouženě) projeli, ale nebylo to bez boje a bez napětí.

Začali jsme velmi dobře, prvních deset minut se neslo v duchu našeho výtečného napadání, soupeř dělal spoustu chyb v rozehrávce, malý Širi zdatně oběhával a napadal a soupeř se prakticky nedostal přes půlku. Bohužel jsme z toho nevykřesali žádné zajímavější šance. Do vedení šli nakonec Talentové, přehráli nás dobře, ale trochu se štěstím: hráč ze středu měl střelu cloněnou (mnou), ale zvládl poslat sehrávku na levou stranu kde měl druhého nabíhajícího. Ten přesně o potřebný krok utekl obránci (myslím, že to byl Jirka, ale jistý si nejsem), srazil se s vybíhajícím Davidem a míč se pomalu prošoural po zemi až do branky. David po něm ještě skočil, ale nestačilo to.

Naštěstí jsme se vrátili do hry naší prakticky nejoblíbenější zbraní osmé ligy na kterou jsme v poslední době trochu pozapomněli: házím útočný aut z pravé strany, HŠ prodlužuje hlavičkou za sebe a míč končí pod břevnem. Paráda. Soupeř se ale rozhodl, že nám stylovými góly oplatí a tak nám (poté, co Petr ztratil míč ve středu hřiště) utekl hráč po levé straně. Jiří ho sice zvládl zakřižovat, ale útočník zvládl kličku a ze střední vzdálenosti poslal Davidovi míč parádně do šibenice. Zrada.

Jdeme do druhého poločasu a opět se nám daří snížit. K velké nespokojenosti soupeřů je to téměř jako přes kopírák, jen tentokrát hážu z levé strany a hlavičku prodlužuje Petr. Jenže soupeř má štěstí víc a my dostáváme i třetí gól. Přesné okolnosti jsem z lavičky nezpozoroval, ale nešťastné zakončení bylo neoddiskutovatelné. Závar před bránou, míč letí z levé strany, HŠ se snaží ho poloskluzem dostat z brány ale jen ho připraví pro dorážejícího soupeře. My sami měli podobnou šanci v závěru (ke konci jsme ještě trochu tlačili, ale už to bylo drobet chaotické) kdy v nějaké skrumáži HŠ a Jirmi reklamovali ruku soupeře a Jirmi míč nedorazil (tuším, že překopl).

Celkově obstojný zápas, nehráli jsme tak špatně ☹ Petr bohužel celkem ztrácel míče, takže jsme toho až tolik nenakombinovali, ale nebylo to tak zlé. Tolu měl solidní útočné momenty, Folkař se na hřiště tentokrát příliš nehnal, Jirka vypadal na první zápas slibně, zbytek vcelku normálně.

Šátek David:

Na hřišti, na pražské periférii Stodůlky jsme se kupodivu sešli v celkem hojném počtu (11 je číslo za které bychom loňskou sezonu trhali ruce). Sice i pověstní švábi se na to pivo sejdou s nějakou rezervou před začátkem, ale to už je celkem jedno.

Začátek takový klasický osmičkoligovský. Talent (pravděpodobně po profetované a prohouseované – nebo nevím co dnešní mládež v sobotní noci dělá) nedokázal kloudně podržet míč a dokonce ani vymanit se z našeho nechtěného zámku. My jsme i chvílemi prováděli takové podivnosti, kterým se ve veřejnoprávním království Oty Černého říká "tvořili hru". Začátek nám objektivně sednul – až do osudné chvíle, kdy se jeden z jejich útočníků nějak prodral přes našeho levého obránce do vápna a dostal se až ke mě do pozice "fejs tu fejs". Po mém nuceném vyběhnutí, kdy jsme se s útočníkem srazili jsem si už v duchu liboval jakej že to byl skvělej zákrok, ale k mému údivu se míč nějak idiotsky

nezastavil a putoval do sítě. Když si uvědomím tu shodu náhod:

- 1) míč měl 2 možnosti zastavit se nebo pokračovat dál - pokračoval
- 2) míč měl milión možností kam mohl pokračovat a pouze ve zlomku procenta se mu nabízela cesta do brány - ta svině kulatá si vybrala vždy druhou možnost.

Takže gól. To nás ale nějak viditelně nezlomilo a během snad necelé minuty se nám podařilo vyrovnat. Nevím, kdo to už házel ale hlavu prodlužoval Honza Š. a jejich gólman nějak nereagoval - 1:1. Pak se hrálo tak nějak nahoru dolů - od vápna po vápno. Talentí byli víceméně lepší, dělali nám slušnej chaos v obraně, kdy jsme si je nedokázali nějak efektivně přebírat. To jsme ale celkem ustáli. Ve chvíli, kdy jsme se chystali zasadit další zničující úder přišla chyba Petra v útoku, rychlý přechod Talentů do naší nepřipravené obrany Klička jejich nejlepšího útočníka (tuším s číslem 9) na z pravé strany dosprintovávajícího Jirku, opět "fejs tu fejs" a tentokrát zakončení, které Pavel nazval, že je v pořádku - do šibenice. Hezky to trefil, jen co je pravda. Škoda jen že se na něco podobného nemůžu někdy koukat přes celé hřiště, na opačné straně. Jinak u tohoto gólu zaspala levá strana. Jsem celým svým fotbalovým, laxněpřístupným srdcem přesvědčen, že kdyby tam stál levý obránce a nemusel tam dobíhat pravý obránce, tak by takovouto kličku útočník neprovedl. A provedl-li by - nevystřelil. A vystřelil-li by - nezamířil. A zamířil-li by - neměl by tolik času a někdo by ho zpacifikoval. Do konce poločasu už nikdo z nás ani od nich nic nevymyslel a tak se šlo do šaten za stavu 2:1 pro domácí Talent.

V poločase padaly taktické návrhy co a jak. Já už se do toho raději nezapojoval. Naposledy na Pražačce jsem se toho ujal a obrana z toho byla tak vyjevená, že jsme hned inkasovali. No nic. Na začátku poločasu soupeř vsítil gól, ale našťěstí rukou. Rozhodčí (kteří jinak pískali dobře) mohli vytáhnout i kartu, ale to by na výsledku asi tak moc nezměnilo. Po krátké chvíli se nám podařilo vyrovnat. Tentokrát si opět nepamatuju kdo házel, ale hlavou jako přes kopírák zakončoval Petr. Teď jsem ve skrytu duše věřil, doufal a byl přesvědčen v to, že už to nejenom nějak dokopeme ba dokonce, že nějakou tu naši pověstnou haluz provedeme. Někteří jejich hráči v tu chvíli totiž pociťovali žaludeční nevolnosti a vyhrožovali našim hráčům, že je poblíží. Tak jako skoro pokaždé se ale vše otočilo. Po jednom z mnoha jejich průniků po levé straně (vůbec si nevzpomínám kdo nalevo hrál - kurva hrál tam vůbec někdo?! - všechny góly přišly zleva!!!) centroval hráč talentu po zemi do vápna. Já a Tomáš J. jsme tam pohotově šli s tím, že míč lapnu nebo odkopneme. Se stejným úmyslem tam ale šel i Honza Š. Bohužel z druhé strany. Míč neodkopyl ale zastavil. Naneštěstí tak blbě, že jej nachystal soupeři, který pohodlně skóroval do prázdné. Trochu mi to připomíná hvězdné okamžiky Honzy Raše. Poté jsme vytvořili mírný tlak a donutili soupeře hrát na brejky. Talent měl ještě několik střel, ale buď to letělo na mě nebo se to dalo chytit. Jednou to šlo i opět někam do šibenice a jelikož jsem byl před obědem a podařilo se mi mé mužné tělo odlepit od země, míč jsem vyrazil. Před koncem se do tutové šance dostal Tomáš J. který netrefil prázdnou bránu z metru. Neviděl jsem to úplně přesně, ale k pochopení celé situace mi stačila Krlešova glosa "já to v prvním zápase dal". Víc si už nepamatuju. Jen výsledek 3:2 Bohužel.

Pro úplnost: počet diváků na utkání 4 (chvíli nás sledoval i jeden pejskař ale po Tomášově tutovce zakroutil hlavou a prchnul). Po zápase krátká hospoda někde v Bronxu. Jo a 12.12. si udělejte všichni čas. Bude hromadné zapití sezony po posledním zápase.

Nazvěmeš to vznešeně "Valná hromada spolku pro míč fotbalový Laxní přístup". Píšu to již nyní aby se pak nikdo nevymlouval, že už tam něco má. Alespoň se uvidí, kolik lidí tyto recenze čte.

Zápis o utkání – 5. zápas

Datum zápasu: 10.10.2010

Hřiště: MIKU3

Laxní přístup – Target FC - 1:2
(1:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Široký Jan	Bajar Zdeněk

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	1	1
Hromádka Pavel	1	1
Jirmásek Tomáš	1	1
Krlín Michal	0	1
Šafka Jiří	0	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	1	2
Široký Jan	1	1
Široký Michal	1	1
Zeman Ondřej	0	2

Komentář rozhodčího:

Vyrovnané utkání rozhodla větší vůle hráčů Target po výhře.

Nejlepší hráč:

Není

Recenze k utkání s týmem Target FC

Hromádka Pavel:

Huhly huhly. Další z edice utkání, které se nejspíš dalo vyhrát, leč nevyhrálo ☹️ Účast obstojná, hřiště také nevypadalo špatně (ačkoli vyznačení čar mělo vzhledem k umělému osvětlení velmi značné rezervy), ale hra celkově byla nemastná, neslaná.

Začali jsme dobře, jak už to poslední dobou kupodivu celkem umíme a úvodní tlak na soupeře jsme nakonec korunovali první brankou zápasu kdy nová posila Zdeněk parádně zatáhl míč po křídle a nabídl snadnou příležitost Honzovi přímo před bránou. Pak už to ovšem šlo celkem rapidně do kopru a dostali jsme se do obvyklého zákusu: Co vlastně sakra hrát? Velkou měrou k tomu přispěla právě nová posila Zdeněk, který jakožto zcela zjevný fotbalista náš styl nepobral a co je horší, pravděpodobně nepochopil, že my to o moc víc prostě nesvedeme (to je rozčarování, které se dobrým fotbalistům u nás pravidelně přihodí, protože takové nekopy jako jsme my prostě v životě neviděli a nechápou, jak je to možné). Což tedy chápu, mě samotnému to došlo dávno, ale některým, jako je třeba HŠ to kupodivu nedošlo doteď ☺️

Zasekli jsme se tedy na rutinně. David posílal dlouhé nákopy (tentokrát přesnější než obvykle), ale obrana soupeře to disciplinovaně sbírala a do žádných šancí jsme se nedostávali. Útočníkům tedy nikdo nepomohl, což ústilo jednak v značnou frustraci a jednak v to, že jsme prakticky pořád jenom bránili. A ačkoli musím říct, že to chvílemi dost hořelo, odvedli jsme nakonec v průměru solidní práci, protože při čtyřicetiminutovém náporu propustit jen dvě akce vážně není nejhorší. Navíc to nebyly ani tak systémové chyby, jako spíš individuální nedostatky, kterým se prostě nevyhneme a hlavně se nedají nijak eliminovat jen tím, že si o tom řekneme. (Výroky jako „musíte mu jít na tělo“ nebo „nemůže ti utéct“ jsou dost problematické, protože neexistuje moc způsobů, jak to zařídit, zvláště ve světle toho, že zhusta kritizujícímu útoku ten hráč pak uteče úplně stejně a na tělo ho také žádný z útočníků neubrání ☺️ (což jsem si schválně i experimentálně ověřil při pozorování ze střídačky). Takže se intenzivně bránilo, tudíž jsem nemohl podporovat útok (a nějak se nám nevykristalizoval někdo jiný, kdo by to vzal na sebe), tudíž útok rychle ztrácel míče – Zdeněk sice podržel míč, ale obvykle se s ním stejně nikam nedostal – tudíž soupeř znovu útočil – a tudíž jsem nepodporoval útok. Začarovaný kruh a popravdě moc nevím, jak z něj ven.

Soupeř hrál hodně totožné věci, jako my, tzn. také nákopy a auty přímo na bránu, ale vedlo se jim o něco lépe, zejména co se zpracování nákopů týče. Jedna ze změn, které by myslím měly jít je snaha o rozehrávky nakrátko, jenže nakrátko se dá rozehrát jen dvěma způsoby: a) soupeř zaspí a neobsadí si hráče který si pro rozehrávku dojde (to se u mě stalo snad jednou a jednou si o rozehrávku pěkně řekl tímhle způsobem Zdeněk) nebo b) na krátkou si musí jít dva hráči naráz, aby si s hlídajícím hráčem poradili a navíc to předpokládá jistou spolupráci i od zbývajících obránce a útočníků (tedy nestát v pozicích na výkop, v případě obránce pak v pozici „hlavně mi nesehrávej“), protože pak to stejně můžu jen vykopnout stejně jako to dělá brankář a rozehrávka je k ničemu. Jenže dva hráči naráz si u nás na krátkou nikdy nejdou, protože nemám úplně pocit, že by někdo po zodpovědnosti spojené s rozehrávkou nějak zvláště toužil (dokonce bych mohl zcela adresně vyjmenovat i ty, kteří jí nechtějí ani za zlaté prase (vid' Jirmi), ale zase než bych všechny vypsal... ☺️).

Target nás každopádně během zbytku zápasu postupně dohnal a předehnal (první gól přesně zmapovaný nemám, byl jsem venku, ale u druhého došlo k situaci, kdy na mé straně šli dva na jednoho, tedy na mě, protože to nějak nedopadlo s obsazováním a když jsem tedy po hráči s míčem na středu šel, byl jsem celkem dle očekávání „obsehrán“ na hráče kterého jsem musel nechat volného a ten už to pod břevno zandal pěkně.

Našich šancí už moc nebylo, mezi nejlepší opět patřily nějaké ty auty (ačkoli Zdeněk se hodně rozčiloval, že nedostal žádný do nohy, tuhle výtku zrovna moc neberu, protože s auty do nohy jsme nikdy žádný zázrak ani hru nevytvořili, zvlášť pak, když to vypadalo jak to vypadalo tentokrát), můj trestňák ze střední vzdálenosti mírně zprava kdy jsem těsně nad zemí prostřelil zeď, prošlo to celým vápnem a zachraňoval to až brankář dost šťastným vykopnutím a útok po levé straně do kterého byl myslím Zdeněkem vyslán Jirmi, ale skončilo to už moc do běhu.

Výkony: Zdeněk dobré, leč hodně nekompatibilní, Honza, já, David průměr, zbytek mi tentokrát přišel spíše slabší – Krleš často nedával pozor a vypadal dezorientovaně, Michalovi občas proklouzl míč při nějakém zákroku, Ondra a Jirmi se o tvorbu hry snad ani nesnažili a Jirka se myslím k míči ani moc nedostával. Co s tím dál je zajímavá otázka, v obraně si to chce víc povídat (ačkoli já melu prakticky furt a když pak přiletí HŠ s podobnou výtkou, zjistí se, že mě během zápasu vůbec neposlouchá) a měli bychom vážně zkusit trochu víc držet míč a naučit se rozehrávat i na krátko ve dvou lidech. Kdo bude ten druhý, hlašte se! (Jirmi, Ondra, Krleš, MŠ?) !

Šátek David:

Mikulovka, vcelku hezké hřiště kde jsme začali psát nehezkou historii. Sešli jsme se v devíti hráčích, tentokrát dokonce i načas (kromě klasického příchodu Krleše - až po zahájení utkání). Podmínky téměř ideální: hezký nový trávník, nebyla ani kosa ani vedro, hrálo se pod světlý, takže jsem nemusel řešit, kterou stranu si vezmu aby mě náhodou neosvítilo slunce, jak jsem psal bylo nás devět, o jednoho víc než soupeř, Zdeněk - nový hráč, kvalitou nadprůměr našeho týmu - tak kde se sakra stala chyba?!

Začátek jako obvykle. Někdy mi připadá, že je to jako přes kopírák. Soupeř očekával herní kvality (přece jenom hrajeme pořád sedmou ligu a bodů jsme měli před tímto zápasem stejně), my jsme celkem klasicky zahráli pár povedených haluzí čímž jsme Target vyvedli z míry a celkem zaslouženě skórovali. Zdeněk potáhnul míč po pravém křídle, odpoutal se od obránců, nahrál na Honzu Š. a ten skóroval. Hezký, moc hezký. Pak se ale začala karta postupně obracet. V útoku jsme se moc nezdržovali, víceméně jsme ztráceli téměř každý míč. Hráči soupeře si uvědomili, že naše obrana nebude žádný nepřekonatelný mechanismus, který pracuje bez chyby. Nejprve se tlačili na naše obránce a zkoušeli střely z polostředních vzdáleností. Naštěstí díky jejich neschopnosti nedokázali trefit bránu více než třikrát. Všechno šlo ale na mě a zbytek celkem pohodlně mimo takže OK. Ke konci první půle si ale osvojili způsob, který nás později stál body. Začali se přemísťovat a způsobili tak naši obraně, která se nepřizpůsobila nesmazatelné psychické trauma. Správně si této skutečnosti všimnul Honza, ale ke své nekonstruktivní kritice nepřidal žádný efektivní nápad jak to zlepšit (nebo alespoň závazek, že se třeba někdy vrátí). To se samozřejmě nelíbilo Michalovi a mezi našim obraným polem a Honzou, který v tu chvíli stál na střídačce se strhla bratrovražedná slovní přestřelka. Do této přestřelky se postupně zapojovali další a další hráči. To pokračovalo i o poločase, vlastně i celou druhou půli a koneckonců i po zápase.

Do druhého poločasu jsme nastupovali nejenom s vůlí udržet haluzoidní stav 1:0, ale i s nadějí že soupeř bude v koncovce stejně neschopný jako v první půli. Nestalo se! Chvilí to sice vypadalo že bychom to mohli nějak ukopat, ale někdy 15 minut před koncem si dva hráči prohodili míč (v obraně byl zrovna tuším Michal s Krlešem), abraka dabra, ocitli se sami na vápně (doteď netuším jak se to mohlo podařit), naši obránce v tu chvíli vypadali, že se brání vzájemně, já stačil ještě vyběhnout ale marnost nad marnost. Soupeř pode mnou prostrčil míč - 1:1.

V tu chvíli se musím přiznat, že jsem propadnul pesimismu a připravoval se na nejhorší. To ostatně na sebe nenechalo dlouho čekat. Pár minut po vyrovnávací brance se po házeném autu obránci nepostarali o jednoho útočníka, který se opět nestřežen dostal na roh vápna a bodlem? zavěsil do šibenice. Potom jsme začali vyvíjet menší tlak ale prd z toho. Odkopávané míče mi tentokrát nelítaly tak doprdele jako jindy ale stejně to nebylo nic platný. Všechno sbírali jejich obránci. Prostě si ten krok vstříc letícímu míči udělali. Je potřeba začít se učit rozehrávku nakrátko. Prostě když nejdou odkopy tak to nemůžeme donekonečna zkoušet. Pochopil to Pavel, ale protože byl jedinej tak si jej lehce obsazoval soupeřův vysunutý hrot. Ten mimochodem dostal jako celkem volný útočník hromadu přihrávek do brejku. Do konce jsme měli jeden nebo dva náznaky šancí, Michal jednu (kupodivu) povedenou střelu, která nešla daleko od růžku soupeřovy branky, ale to bylo vše.

Co říct závěrem? Pavel, Zdeněk, Honza lepší průměr (u Honzy bych jen vytknul ten jeho Palackého syndrom z konce první půle), na mě nic moc nešlo takže asi průměr, zbytek průměr až podprůměr. Diváci: Jelikož jsme měli po posledním zápase uzavřené tribuny - 0.

Třetí prohra v řadě. Osobně si už nemyslím, že by to bylo špatně zvoleným systémem - ať totiž zvolíme jakýkoliv systém tak vždycky hrajeme stejnou halamajznu. Spíš se jedná o individuální schopnosti jednotlivých hráčů. Oba góly padly po chybách obrany, která si nedokázala efektivně pohlídat hráče. Zase na obranu obrany :-) - z útoku se nám vracely všechny míče. Tím pádem byla obrana pod neustálým tlakem a to se pak chybuje jedna radost. Možná jediná věc, která mě napadla. V případě, kdy útočíme nebo překvapujeme soupeře naší neschopností, by se mohl Pavel (nebo když bude Petr) tlačít více do středu a snažit se rozdávat nahrávky na někoho na stranu, kdo by teoreticky mohl míč zpracovat a něco s ním udělat (Šulin, Zdeněk, Honza). Jinak mě nenapadá nic.

Tak jako minule připomínám termín posezónního zhodnocení u piva - 12.12. To jen aby se Vám to vepsalo do paměti.



Zápis o utkání – 6. zápas

Datum zápasu: 17.10.2010

Hřiště: DEK

Laxní přístup – All-in - 3:3

(0:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Guzan Petr	
2:0	Guzan Petr	Ujlaki Tomáš
3:3	vlastní	Guzan Petr

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	2	2
Guzan Petr	3	1
Hromádka Pavel	2	2
Jirmásek Tomáš	1	1
Kodiš Tomáš	0	0
Krlín Michal	0	2
Němec Ondřej	0	2
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	3
Široký Jan	2	2
Ujlaki Tomáš	2	2
Zeman Ondřej	3	1

Komentář rozhodčího:

Není.

Nejllepší hráč:

Není

Recenze k utkání s týmem All-in

Hromádka Pavel:

Solidní účasti už se nám začaly dařit, již poněkolkáté jsme se sešli s vcelku narvanou střídačkou, ale integrace nových hráčů do našeho herního projevu má ještě značné rezervy. Ať už jde o hráče, kteří ještě neposbírali potřebnou tvrdost a ještě nemají doladěnou pozici hru (např. Gloomy, Folkař) nebo o hráče, kteří ještě úplně nepobrali jemné nuance naší sofistikované techniky a přehánějí to s hraním fotbalu (Zdeněk). Tentokrát jsme se postavili proti jistě hratelnému soupeři (a to je co říct), ale zbytečným nervováním jsme si to tak trochu zadřeli sami.

Hrálo se tentokrát přiměřeně na 2-1-2, ale ve skutečnosti hrál soupeř na vytažený hrot, takže skutečné postavení bylo spíše něco jako 1-1-1-2 kdy zataženou obranu hrál převážně Jirmi nebo Ondra a zbytek se snažil hrát něco dopředu. Utkání bylo každopádně většinu doby velmi vyrovnané, ani jeden z týmů to s opravdu nebezpečnými šancemi po většinu prvního poločasu nijak zvlášť nepřeháněl, ačkoli ve chvíli, kdy jsem přišel (což bylo cca v prvních pěti minutách) vypadal soupeř rozhodně nebezpečněji, než my ☺.

Herně jsme se alespoň snažili si občas nahrávat, ale do ideálu to mělo daleko – míče které jsem různě pro někoho sklepal často nikdo neočekával (s obvyklými argumenty typu Jirmi: héééj, já nečekal, že mi to dáš, mě přece nikdy nikdo míč nedává, to zavání průserem) případně Zdeňkovou očividnou snahu akce ve středu hřiště zadržovat a vybraným útočníkům pokud možno nenahrávat. Děkanka také není největší a tak to Davidovi často lítalo mimo.

První gól jsme ale nakonec dali my po zcela legitimní penaltě kvůli které se soupeř ze záhadných důvodů celkem rozčiloval – ruka byla ale jasná, neoddiskutovatelná a hlavně jen stěžejí nazvatelná nastřelenou, vzhledem k tomu, že chybný hráč jí měl v pozici nádražního semaforu. Exekuce se ujal Petr a nekompromisní bombou těsně vedle brankáře otevřel skóre v náš prospěch. Hráči All-in z toho radost neměli a ještě menší radost měli poté, co jsme zvyšovali na dva jedna: odražený míč zahrál obličejem vpřed Tolu, Petr velmi nenápadně prohopsal prostředkem hřiště otevřenou obranou a šoupl míč podél brankáře. Krásná záležitost. V tu chvíli jsme opravdu celkem pohodlně ovládali hru a těšili se na vítězství, což byla tradičně kruciólní chyba. Dvě akce jdoucí rychle po sobě ozdobené ne zcela dokonalým obsazením hráčů (eufemisticky) a bylo srovnáno na 2:2. Kurva. Ještě, že u druhého gólu uniknuvší hráč (můj) do hry nezasáhl a gól dal střílející zdálky, jinak bych byl za lamu. All-inu to ale nestačilo a po hodně chaotické záležitosti to vylepšili ještě na 3:2, ale nutno uznat, že celá akce začala dvojicí zcela volných hráčů soupeře (včetně velmi dobře hlavičkující čtyřky) hlavičkující na Davida z vápna a jen náhodou nás zachránila tyč, ve skutečnosti to měl být po takové minele gól rovnou a mohli jsme si odpustit celý chaos co následoval poté.

Vyústění ale nakonec bylo lepší, než tomu v podobných případech bývá – několik našich akcí selhalo (pěkná střela Zdeňka zprava, Tolu měl útok středem, po jednom autu byl hodně ostrý závar a tak podobně), ale nakonec jsme srovnali na 3:3 doslova v poslední vteřině – Petr poslal roh přímo do kotle, pěkně si nabíhali Ondra i Tolu, ale míč nakonec nekompromisně zavěsil obránce, který běžel mezi nimi. Takže plichta. Kluci z All-in sice říkali něco o tom, že zas nepískali a možná budou vyřazeni, čímž se nám to dokontumuje, ale uvidíme, zda nekecali ☺

Zeman Ondřej:

Na našem poměrně oblíbeném hřišti na Děkanec se nás tentokrát sešlo jak psů, 5 na střídání tu dlouho nebylo. Pozdě dorazili Zdeněk a Pavel, ale nemyslím, že by to bylo příčinou počáteční nekoordinovanosti naší „souhry“, z níž naštěstí soupeř nic nevytěžil. Hráli jsme taktiku 2-1-2, což obnáší zejména spoustu zbytečného řvaní. Po asi 5ti minutách jsme hru vyrovnali až na střely, kterých měl soupeř více, vše ale ze vzdálenosti a pozic, s nimiž si David v pohodě poradil (i když, kdyby líp trefovali...). My hráli klasicky na výkopy, na který si tentokrát ovšem útočníci příliš nenabíhali, většinou stáli mezi půlkou a vápnem a chtěli, aby to David kopal jinak, zřejmě za půlku do nohy mezi obránce, což David ignoroval a jistojistě nám tak sebral poločasové vedení nejmíň 5:0. Do přestávky jsme si vypracovali jednu gólovku, do níž se protlačil Tomáš Ujlaki, leč míč byl snahou obránce a gólmána (na hranici pudu sebezáchovy) uklizen do autu vedle brány. Nějaké útočné pokusy tam byly, ovšem v lepším případě skončili naším autem či rohem, resp. já sem zezadu situaci ve vápně nějak moc nezmapoval, tak pokud si někdo vytvořil (a tedy i zazdil) šanci, tak se o ní přihlašte. Soupeř nechával jednoho útočníka vysunutého až u naší brány, takže na sebe vázal jednoho obránce a soupeř bránil max. ve čtyřech, velký rozdíl oproti minulému utkání, kdy se soupeři poctivě vraceli v 5ti. Možnost využít volný prostor jsme ovšem smi zazdili tím, že většina míčů šla přes střed, event. se kličkující útočící hráč zakličkoval tak, že míč nějak ztratil.

Do druhého poločasu jsme nastoupili mým kiksem, když se kolem mě otočil vytažený útočník a pátil naštěstí vedle. Pak se obraz hry změnil v náš prospěch, přitlačili jsme soupeře k jeho bráně, měli sérii rohů a závarů, až přišla ruka ve vápně a penalta, ze který se sice soupeři mihli posrat, že prej neúmyslná, ale byla úplně jasná (pohyb proti míči, hooóódně od těla) a Petr bombou otevřel skóre. Jediná správně odpískaná říká v utkání, jinak rozhodčí moc nestíhali. O pár minut později bylo ještě veseleji, když po odražení míče tuším ksichtem to někdo z nás (Tomáš Ujlaki?) poslal Petrovi do běhu, ten prosvištěl kolem obránců a do protipohybu brankáře upravil skóre na 2:0. V těchto fázích zápasu jsme si soupeře v pohodě hlídali, jejich akce končili vysokými míči v autu, střelami s přehledem vedle apod. Soupeři byli tak nasraní, že třeba stříleli i zpoza půlky. Hlavně jejich č. 4 (nebo 14), takovej vysokej a docela nebezpečnej útočník to moc nerozdejechával. Jenže pak jsem vystřídal a začaly se dít věci. Po zbytečné ztrátě míče a chaosu (roz. my v chaosu) před bránou soupeř snížil a po dalších píčovínách naší obrany dokonce vyrovnal. Individuální chyby a vyhranej zápas se rázem změnil na zachraňování remízy. Zde nastal klasický jev, jehož příčin se nemá smysl dopátrávat, je to nescetněkrát prokázaná věc. Malej šíri se přiřítit pomoci obráně, nastal chaos a byl z toho gól. A zápas se změnil ještě víc, když soupeř zvýšil na 3:2 (byla to trochu smůla, protože střelec si se štěstím obhodil 2 naše), já u toho sice byl, ale za tohle nemůžu, protože jsem si v momentě střely hlídal a obsazoval 2 hráče soupeře v našem vápně. Taktická vyspělost je naše heslo.

Prohrát jsme si ale nezasloužili a tentokrát při nás stálo i štěstí. Poté, co soupeř přestál několik našich ataků (mj. dost dobrá střela Zdeňka a neméně parádní zákrok soupeřova brankáře) přišel poslední roh utkání, zahrany Petrem klasickým způsobem a obránce, který se nacházel v rychlém pohybu směrem k brance a v sevření mě a Tomáše Ujlakiho překonal vlastního gólmána nechytatelnou dorážkou. Gól – písknutí – konec. Remíza po zápase, ktorej byl snad nejuřvanější z naší strany, co pamatuju, a to už za nás nehraje Erich! A je snad jasný, že řval malej šíri. A většinou to bylo úplně na houby, protože řval na hráče něco jinýho než to, co měl ten dotyčnej hrát. Dá se to shrnout jako „dělej to tak, jak se to teď mě, co sem se tak kouknul, zdá nejlepší a všechno ostatní je jedno“. Míšánku, zraň ho!

David podal dobrý výkon, za obdržené góly nemohl, snad mu lze jen vytknout, že neuplatnil tajnou zbraň v podobě „zázračného zákroku“ a hluché období v 1. půli, kdy jeho

výkopy končily neomylně v autu. Obrana, pokud se přestala řídit řvaním malého širiho a hrála si podle svýho (roz. řídila se sama), tak celkem dobrý (pár individuálních chyb). Ondra Němec (zase to odnesl rotováním v sestavě) a Tomáš Kodiš by si v útoku víc měli řvát o míč, několikrát byli volní, ale hráč s míčem o nich nevěděl a míč nedostali. Malej širi a Zdeněk bojovně, Zdeněk technicky na výši, jen se (oba) víc dívat kolem sebe, není třeba tolik sólovat, často to vede ke ztrátě míče nebo „alespoň“ zpomalení akce. Krleš zahrál svou klasiku, já tentokrát nezavinil žádný gól a navíc jsem se vyskytl u vyrovnání, takže spokojenost, Tomáš J. hezky vrátil soupeřovy přihrávky zpátky za půlku, Pavel OK, pokud není Petr, tak je Pavel prakticky jediný, přes koho se dá rozehrávat na krátko, Petr zahrál svoji klasiku, tzn. dal 2 góly a zařídil 3., jenže se potvrdilo, že když přijde Petr, tak moc často nevyhrajem, to jsou ty jevy. Tomáš Ujlaki srdnatě v osobních soubojích.

Ztratili jsme vyhraný zápas.

Zápis o utkání – 7. zápas

Datum zápasu: 24.10.2010

Hřiště: ZAK

Deportivo Praga - Laxní přístup – 3:0
(1:0)

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	0	2
Jirmásek Tomáš	0	2
Kodiš Tomáš	0	3
Krlín Michal	0	3
Šátek David (<i>brankář</i>)	0	3
Široký Jan	0	3
Široký Michal	0	3
Uljaki Tomáš	0	3

Komentář rozhodčího:

Rozhodčí se nedostavil, po dohodě obou týmů odpískal náhradní rozhodčí.

Nejlepší hráč:

Není

Recenze k utkání s týmem Deportivo Praga

Šátek David:

Do hnusného, ale naštěstí ne až tak chladného nedělního odpoledne jsme nastupovali proti vedoucímu týmu soutěže Deportivo Praga. Očekávání bylo všelijaké. Někteří se vymluvili na hodně práce (Ondra Z.), někteří již týden prorokovali, že budou po opici (Caidel), někteří si natáhli tříslu či co (Jirka), někteří se rozhodli, že už nikdy nepřijdou protože je nás stejně hodně (Ondra N.) a o některých jsem nic nevěděl (Mekcz, Carlos, Petr, Šulin, ...). Celkem nás tedy bylo osm, což je v této sezóně podprůměrný stav, ale oproti dřívějším sezónám zlaté.

Začátek zůstal trochu za očekáváním. Hlavně tedy ze strany soupeře. Čekal jsem, že se na nás vrhnou a doslova nás rozmrdají ale ejhle. Ne že bychom hráli zrovna vyrovnanou partii, to ne, ale soupeře jsme pouštěli tak max ke střelám ze střední vzdálenosti. Všechno ale lítalo tak, že jsem stihnul vyrazet. Jediné co mi tak trochu vadilo byl jeden z jejich útočníků, který se mi neustále motal ve vápně a snažil se o jediné - clonit mi ve výhledu. Jirmiho (byl to povětšinou jeho hráč) jsem neustále nabádal, aby jej vytlačil tělem ale bez účinku. Je fakt, že když jsem mu něco podobného radil minule, tak mi řekl že je to neetické a nefér :-)) .

Mimochodem, to že jejich útočník clonil a překážel ve vápně je na diskusi - jestli bychom neměli dělat to stejné i my. Včera se mi totiž celkem dařilo posílat odkopy přímo na jejich branku, ale gólmán si je dokázal nikým neatakovan úplně v pohodě stáhnout.

No, klídek pokračoval asi tak do 15 minuty, kdy se odpoutal jejich nejlepší hráč s číslem 9 od pravého obránce, v pohodě postupoval na mě a nakonec i v pohodě zakončil. Škoda, ale objektivně musím říct, že tomuto голу ani nepředcházela žádná osobní nebo taktická chyba. Prostě si nás udělal. Jinak ale poločas proběhnul bez nějakých hrbic. Hráli jsme celkem disciplinovaně. V útoku se nám však nedařilo udržet míč. Tomáš U. si jej neustále někam zakopával a Tomáš K. jej párkrát vrátil soupeři na nohu. Celkem jsme měli za první půli asi 3 střely (z toho já 2 z výkopu :-)) a Michal jednu celkem solidní, ale bez efektu). Kupodivu však útoku celkem solidně pomáhala obrana. Jirmi se překonával a několikrát se snažil dopravit míč i dál než za polovinu. Žádné alibistické zakopávání (asi si vzal ten poslední zápas na Zákostelní, kdy jsem jej v emocích poslal vystřídat, k srdci). Honza hrál vysunutého obránce a světe div se! Vracel se, rozehrával a dal systému 2-1-2 tvář. Michalovi se 1. poločas celkem povedl. Soupeř do poločasu trefil ještě tyčku, kdy jsem na poslední chvíli míč tečoval patou a jinak nic.

Do druhého poločasu už za nás nastoupil také Zdeněk a prvních pár minut se nám podařilo soupeře dostat trochu pod tlak - nebo ne to je silné slovo - spíš jsme vyrovnali hru a měli jsme o kapánek více ze hry. Útok začal útočit a Deportivo to trochu rozhodilo a z druhé strany se začaly objevovat výkřiky typu: "Co to kurva hraje?", "Kdo má toho hráče?" apod. Vyslali jsme konečně nějakou tu střelu a celkem to vypadalo nadějně. Až do osudné chvíle, tuším taky někdy v půlce druhého poločasu. Michal čekal na zpětnou nahrávku od Honzy (ono to slovní spojení zpětná nahrávka a Honza nejde pravda moc k sobě) a ta dokonce přišla, ale asi metr od Michala. Ten sice zabojoval, jednoznačně ukázal snahu ji získat, ale to bylo tak vše. Míč mu utekl na volného hráče, ke kterému se Jirmi vracel. Až doposud by to bylo v pohodě, protože takových situací jsme ten den už pár zvládli. Ale! Z klubka hráčů vyběhl další soupeřův útočník a Michal, který byl nejbližší a tudíž povinen se vracet se na to vysral (to mi řekl sám) a spíš něco pičoval o nepřesné nahrávce. Soupeř tedy postupoval ve

dvou proti jednomu dokázal si nahrát a úplně nehlídán zakončit 2:0. Pak už se hrálo jen o to jestli snížíme nebo ne. A ne. Naopak jsme po další chybě, opět Michala dostali třetí gól. Nakopnutý míč totiž nedokázal odkopnout jinak než na volného hráče, pro kterého nebyl problém po přiřuknutí skórovat. 3:0 Do konce zápasu už klid a nuda.

Celkem se to dalo, žádná hrůza. Ale v současném stavu jsme na soupeře prostě neměli. Nejlepší hráči Honza a Jirmas, zbytek tak průměr.

Obligátně připomínám datum 12.12. jako neoddiskutovatelně povinné zapití sezony.

Jirmásek Tomáš:

Že skromní chlapi jsme, tak jsme se přes bodový zisk v posledním kole drželi při zemi a hráli ze zabezpečené obrany. Se začátkem utkání jsem se dozvěděl, že náš soupeř měl do teď jednu remízu a zbytek samé výhry, ale co, to samé šlo říci po dvanácti kolech i o Plzni a ve třináctém dostala čtyřku. Protože Caidel dá před recenzí určitě tabulku s výsledkem, tak netřeba tajiti, že soupeř čtyřku nedostal, popravdě jsme byli rádi, že jsme alespoň (3x?) vypálili směrem na branku (2x jejich, 1x naši, vždy vedle).

Účast týmu nevalná, řekl bych až laxní (jen jeden střídající) a ani Zdeněk, příběhuvší v průběhu druhého poločasu, na faktu, že jsme dostávali celkem na prdel, moc nezměnil. Čili zápas: začátek celkem šel, oni byli sice fotbalovější, ale my jsme si je docela dobře přebírali, a tak měl David při střelách soupeře jakžtakž času postavit se na nohy dřívě, než stačili pálit znovu. Do této téměř idylie lze časově zařadit první gól soupeře, bohužel o něm nemohu moc napsat, protože jsem zrovna nebyl na hřišti. (zbytek gólů popíši lépe, neb Ty jsem viděl hodně zblízka). Řekl bych, že ten první gól padl tak z osmi metrů poté, co proletěl mezi asi pěti hráči, ale je dost dobře možné, že se to celé mohlo seběhnou i úplně jinak.

Druhý poločas se odvíjel podobně jako první – oni útočili, my bránili, oni kličkovali, my odkopávali, oni skórovali, my lovili – jen vše bylo jaksi intenzivnější, než v tom poločase prvním, tak například měřeno góly, které jsme dostali hnedle dva. Druhý gól byl luxusní, řekl by se gól s příběhem: Honza (?) rozehrával roh na druhé straně hřiště (také kde jinde, že), Michal mu naznačoval nejdříve gesty, později i slovy, že chce dostat přihrávku, z které by kus od pravé lajny nezadržitelně skóroval. Když soupeř této hrozby nedbal, tak mu Honza přece jen přihrál, míč ani pomalý, ani však rychlý, po umělogumovém pažitě se krásně nesl a Michal (tuším, že použil levou) nohou míč promáchl a soupeř se jal upalovat s ním (s míčem, Michal zklamán tímto neúspěchem bohužel zůstal u soupeřova vápna) na naší branku. Tu se ukázala slabina našeho systému (sic!) s jen dvěma obránci. Protože Michal zůstal v útoku, tak vzadu jsme zůstali jen já, kterýžto jsem vystartoval proti hráči s míčem, který si mě však udělal, když běže vlevo, přihrál vpravo a – ecce soupeř! Sám před brankou! Šup míč pod Davida a následovalo ono zmiňované lovení. Rozehrával-li skutečně Honza, tak mi unikají veškeré teorie o behaviorálně-telepatickém souznění dvojčat, když jimi vyprodukovaná minela by byla hodna komického údivu i v případě pokusu o rychlou kombinaci z kopačky mé a kupříkladu Krlešovy (Krleši promiň, nemyslím to zle). Vzápětí, to už se valila další soupeřovic útočná lavina, jsme v obraně zůstali sice už dva, na což ale soupeř reagoval i přihráním jednoho útočníka do party, což opět mělo (i díky mé a Michalově „obraně domluvě“) za následek naše přečíslení (podčíslení? Nedočíslení?) a šup ho gól, chudák David lovil opět míč, ale zase jeho Slováčtí kolegové o víkend u lovili sedmkrát. U tři nula už zůstalo, rozhodčí (kterého jsme někde našli místo zapomenuvšího se oficiálního) hvízdal konec, výměna dresů neproběhla, gratulace však ano, a to bylo ohledně zápasu vše.

K výkonům: David toho pochňapal (nato že je ze Slovácka) moc a dost (máme z něj radost), Michal Š. v obraně (až na ty góly) celkem pěkně (necht' je tak tomu denně) a já s Krlešem trošku pomateně (červenám se zahanbeně). Celkem však k obraně tolik, že si opět udržela svůj standard (2-3 obdržené góly). Svůj standard udržel i útok (0 vstřelených gólů), který hrál popravdě celkem bídne, i když sami útočníci by jistě namítli, že hráli to samé co obránci, tedy že jen odkopávali, ukopávali a zakopávali (míče i o zem). V záloze (sic!) vládl Honza Š., který útočil a (Caidale div se) i skvěle bránil, kdy vždy dva hráče nechal utéci (předpokládaje, že si je přebere obrana – HA!) a třetího si (zpravidla) vzal na paškál sám. Zdeněk přišel pozdě, s míčem jako vždy kam se ostatní hrabeme, nicméně by to občas chtělo přihrát, vím, že to nejde vždy, a když to jde, tak je problém pro ostatní si ten míč zpracovat, ale omluva to není.

Před chvilkou jsem ve zprávách slyšel, že Feyenoord dostal od PSV 10:0, tak budme rádi, že jsme rádi. A teď ještě jedno moudro na závěr od Rudy (?) z Okresního přeboru: „čím více gólů dáme, tím více bodů máme“ – čili jasný apel na útok, neboť se zde (tam) neříká, že čím méně gólů dostaneme...

Zápis o utkání – 8. zápas

Datum zápasu: 7.11.2010

Hřiště: BECH

**Dropa FC - Laxní přístup – 4:3
(1:3)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Široký Jan	Šén Radek
2:0	Bajar Zdeněk	Jirmásek Tomáš
3:0	Šén Radek	Šafka Jiří

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	2	2
Hromádka Pavel	2	2
Jirmásek Tomáš	2	2
Krlín Michal	1	2
Šafka Jiří	1	1
Šátek David (<i>brankář</i>)	3	4
Šén Radek	3	3
Široký Jan	1	4
Široký Michal	1	1
Zeman Ondřej	2	3

Komentář rozhodčího:

V utkání byl vidět krásný, rychlý a kombinační fotbal. V první půli dal hostující tým tři góly a vypadalo to na jasný zápas. Ale do druhé půle domácí tým vlétl a hosté předváděli laxní přístup jako mají v názvu klubu. Po dramatickém závěru domácí dokázali otočit skóre a zápas vyhráli.

Nejllepší hráč:

Není

Recenze k utkání s týmem Dropa FC

Hromádka Pavel:

Tohle bylo dosti tradiční a tedy dosti smutné. Ačkoli jsme dostali pekelný čas (půl deváté) v kombinaci s pekelnou lokalitou (Běchovice) a nádavkem bylo pekelně, tedy cestou na mač chcalo, sešlo se nás na klíčový zápas velice pěkných deset lidí. Kostky byly vržené celkem jasně: vítězství s Dropou by nám s vysokou pravděpodobností pojistilo nesestup, prohra pro nás sice definitivu sestupu neznamena, ale hodně se to nahnulo. Takže natěšení a hurá na to.

Soupeř vypadal od samého počátku velmi hratelně a ačkoli kluzký terén nesvědčil žádným frajeřinkám a míčuda utíkala a klouzala, platilo to alespoň rovnoměrně pro oba týmy a zápas byl hodně vyplněný různým odrážením, haluzením a podobnými záležitostmi. Míč si na kopačce příliš dlouho nikdy nikdo nepodržel. Start každopádně pozitivní. My pár akciček, soupeř pár akciček, ale pak všechno začalo vypadat velmi slibně. Soupeř několik klíčových akcí posral díky frajeřinkám (hlavně ta patička!) a nám se rozjel střelostroj. Šulin zatahuje po straně, nahrává Honzovi, a ten z metru skóruje. 1:0. Zdeněk táhne po Jirmiho sehrávce akci středem, obrana soupeře rozevřená (obránce se nemohl rozhodnout, zda krýt mě na levém křídle, nebo bránit Zdeňka), nekrytý Zdeněk posílá střelu po zemi a brankář si sice sahá, ale na kluzký míč to nestačí = 2:0. Jirka po mé sehrávce z leva předává lehkou tečí (čímž mi krade asistenci, potvora) na pravé křídlo k Šulinovi a ten nekompromisně věší k šibenici. 3:0. Mňam. Škoda, že se nepodařilo v tuhle chvíli potvrdit, 4:0 bychom zřejmě nedokázali posrat už ani my a nějaké menší šance (hlavně z rohů) byly.

Pak se ovšem zápas začíná komplikovat. Rohy se naopak ukazují jako silná zbraň soupeře: nebo bych asi měl spíše říct, že naší Achillovou patou, protože Dropa je nijak geniálně nekopala ani neměla secvičené žádné signály – my prostě jen nezvládli obsazování. Poprvé nás zachránilo jen štěstí, když si soupeřův útočník naběhl doslova od poloviny a v cílovém bodě ho nečekal žádný z našich obránců, ale jen pěkně rozehraný míč. Rána šla naštěstí těsně vedle. Podruhé už jsme takové štěstí neměli a bylo to ještě o fous trapnější. Útočník soupeře obkroužil na hranici vápna doslova celé kolečko (s hodně slušným poloměrem) a celou dobu byl zcela nehlídán. Mimo řvaní střídačky (jmenovitě minimálně mě) se hráči na hřišti nedohadovali ani o obsazování neprojevíli žádný zájem, takže když si hráč konečně doklusal do volného prostoru (ačkoli objektivně byl volný vážně celou dobu) a dostal tam míč, byl tam stále zcela sám. Střela a „do šaten“ jdeme s bilancí 3:1. Pořád dobré.

Pak už ne tolik. Hrál se zhruba v pětiminutových cyklech – chvílemi nám to šlo pěkně a byli jsme na koni, chvílemi nás naopak soupeř hodně drtil. Nejvýraznější pro nás byl úsek na začátku poločasu během kterého jsme si zadřeli výhru dvěma zkaženými gólovkami - -- Šulinovu pěknou střelou z úhlu brankář zázračně vytáhl, ale smutnější byla ta o minutku dřív: Šulin zatahuje k lajně, stahuje na sebe obranu i brankáře, dává míč zcela volnému Honzovi před prázdnou bránu, tomu se ovšem zásah nepodaří, dostává ho mezi nohy a i přes pokus o skluzovou dorážku míč do sítě neputuje. No a ještě k tomu dostáváme gól z tečované střely, který se úplně jednoznačně na nikoho svalit nedá ☺ takže se to hecuje na 3:2

Zhruba v půli poločasu jsme měli ještě další pětiminutovku kdy hrál soupeř zcela plonkovou hru plnou zbytečných nákopů a prakticky nešel přes půlku. Jenže i přes tyhle „dobré“ momenty utkání rozhodly ty zbylé úseky hry, kterým naopak kraloval soupeř. V druhé čtvrthodince druhého poločasu jsme začli hodně hořet – útočení se nevedlo, nad

míčem jsme měli kontrolu hodně zřídka (nákopy přestaly fungovat, protože se je naučil hodně pěkně sbírat nejvyšší hráč soupeře a rozehrávky nakrátko se tentokrát vůbec nekonaly) a soupeř začal dorážet víc, než to bylo milé. Obrana sice zpočátku zvládala, ale pak se to rozhádalo a začali jsme místy víc kecat, než hrát. MŠ si dal pětiminutovku opravdu otřesných zákroků po kterých to byla jedna akce za druhou. Gól jsme z toho nedostali, ale ten tlak zcela rozbil naši hru – HŠ se také několikrát stáhl až za obranu a to pak smrdělo průserem o 106. Vyrovnávačka však paradoxně přišla až v závěru poté, co se to trochu uklidnilo. Aut soupeře (jeden z takových, na které často tak sázíme my) na dobře umístěného nejvyššího hráče soupeře přímo uprostřed našeho vápna. Ondra ho bránil, ale na tak vysoký míč neměl šanci, takže spíše jen stínoval. David viděl, že je to na něm, ale vyrazil příliš pozdě a útočník tak zahlavičkoval naslepo za sebe těsně předtím, než mu to David rukou mohl vyrazit. A brána tak už byla prázdná. 3:3. Hra se uklidňuje a ačkoli je to celé nahovno, začínám věřit alespoň v bod. Chyba. Dvě minuty před koncem přichází finální chyba, roh z levé strany na hráče kterého nestihá ubránit Krleš – útočník je o dva kroky napřed a nekompromisně pečetí na 3:4. Kurva. Finální nápor chaotický a čistě formální (už nedošlo ani k žádné akci) a je hotovo, zbytek sezóny bude napínavým bojem o nesestup – máme těžký los a tými pod námi ho mají lehčí.

Výkony: Zdeněk pěkné, jen kdyby rychleji sehrával místo toho, aby se zbytečně nechával okopávat při křížování hřiště, Jirka a Krleš tentokrát slabší (Krleš plave hlavně při rozích a pozičních záležitostech), Šulin velmi dobré, má prostě drajv na bránu a zbytek tak nějak normálně, akorát by bylo lepší nevykecávat a hrát. Platí hlavně pro duo bratrů Širokých.

Zajímavé statistické povšimnutí: s obstojnou bilancí vyvázli Šulin, já, Jirmi a Zdeněk, jediný, kdo se statisticky opravdu vymyká je HŠ který byl jen u jednoho našeho zato u všech, které jsme dostali. Což je celkem zajímavé na to, že se většinou střídal se mnou. Hmmm.

Zeman Ondřej:

Utkání s Dropou mělo reálně napovědět (a taky napovědělo), jestli udržíme 7mou nebo se po (podle toho, jak hrajeme asi vynucené) působení ve vyšších mistrovských soutěžích vrátíme do mateřského lůna 8mé ligy. V nelidský čas v nelidské lokalitě v Běchovicích jsme se sešli v pěkném počtu 4 na střídání. Před utkáním jsme se všichni navzájem pochlubili tím, jaké taktické novinky jsme vymysleli, bylo to tradičně všichni proti malýmu širimu a drtivě zvítězil poznatek, že nestřílíme (což s sebou ovšem zase nese vysokou produktivitu, vzhledem k počtu střel v týhle sezóně se to možná blíží 50ti procentům).

Zápas začal naší mírnou převahou. Každý míč jsme stříleli dopředu na Zdeňka nebo Šulina, kteří s podporou Caidela a jednoho z obránců (většinou toho odlišného ode mě, když jsem se zapojil, tak jsem úspěšně odvrátil do autu míč směřující na Zdeňka) okupovali prostor před vápnem soupeře. Klasicky to vyústilo jen v jednu střelu vedle. Soupeř hrál na brejky, ale chyběla tomu finální přihrávka. Pak jsme ovšem začali více střílet, což s tím, jak jsme se tlačili do vápna, přineslo i první gól. Teoreticky mohl být i do naší sítě, kdyby se útočník soupeře sám před Davidem nesnažil patičkovat nebo kdyby David nevytáhl záludnou střelu na tyč, ale prostě to přišlo a šli sme do vedení. Soupeř trochu znervózněl, zejména v obraně nijak extra přesný nebyl a to nám přineslo nějaké ty rohy a útočnéauty. Po nepřesnosti v obraně soupeře nebo spíš nedůsledném bránění našich sniperů se míče ujal tuším Zdeněk a nekompromisně propálil gólmána, jemuž se ocitl tvář v tvář – 2:0. Když jsme pak dali na 3:0 (akce ve stylu, prostě to tam namrdáme – míč se postupně nezadržitelně dostával do vápna, až byl vpálen do brány), nevypadalo to vůbec zle. Varováním nám měla být situace, kdy jeden soupeřův hráč před jejich rohem

šel do hry ze střídačky na druhé půlce hřiště, nijak závratným tempem doběhl do vápna, kde se nehlídán (chyboval malej širi, i když se to snažil všelijak zakecat) dostal do zakončení, našťěstí se mu střela vůbec nepovedla a míč šel těsně vedle vedle.

Poslední akce poločasu dopadla přesně tak, jak neměla. Nekrytý hráč po rohu nedal z vápna Davidovi šanci. Byla to nejspíš chyba celé obrany, já sice svého hráče měl, ale to si zjevně myslel každé a střelec byl nekryt.

I začátek druhého poločasu jsme zesrali. Soupeř střílí z uctivé vzdálenosti, míč trefuje druhého soupeřova hráče a mění směr tak blbě, že je to rázem o gól a soupeř se hecuje. Těžko tu hledat nějakou větší chybu, ale hráč o kterého se míč otřel (stál tak nějak na vápně nebo těsně před nim), byl neobsazen a proti střílejícímu hráči nikdo neclonil (resp. on tam někdo byl asi 3 metry od něj, ale to je na 2 věci). Vzápětí jsme to mohli (a měli) rozetnout, jenže po Šulinově individuální akci po straně si malej širi nechal snadný míč projít nejdřív před levačkou a pak před pravačkou a nedopravil jej do prázdné z půl metru. Další šanci Šulina vytáhl zázračným zákrokem již prakticky překonaný gólman.

Hra (resp. soupeř) pak přestala být tak vyhecovaná, nákop střídal nákop a nic moc z toho nebylo až do povedené pětiminutovky Velkého širiho, kdy se mu povedlo osobitým způsobem míjet míče a namazávat soupeřům a David měl plné ruce práce s odvracením na rohy. Soupeř se stále snažil útočit, ale vypadalo to, že si nevytvoří tutovku (až na případ, kdy jeden prošel asi přes tři až ke mně a já místo, abych míč odstřelil, tak sem ho jen líznul a málem mu namazal). Jenže pak „zařadoval“ David, když vyběhl na dlouhý aut soupeře, jenže proti dvoumetrovému útočníkovi (kterého jsem symbolicky bránil tak, že jsem do něj při výskoku strčil) se k míči nedostal a ten tak doplachtil do odkryté brány. Tenhle hráč byl asi hlavní devizou soupeře, neboť kromě nebezpečí při standartkách obstarával dost obranné práce, když odvracel mnoho a mnoho míčů.

A aby toho nebylo dost, tak za chvíli zahrával soupeř po rychlém brejku roh, Krleš si nepohlídal hráče, který z první překonal Davida. Následný náš rádobytlak k ničemu nevedl a tak jsme v této sezóně překonali sami sebe. Minule jsme ztratili vedení 2:0 a dokázali pak jen vyrovnat. Teď jsme ztratili vedení 3:0 a vyrovnat nedokázali.

Výkony byly podle očekávání, Šulin prokázal tah na bránu, Velkej Širi předvedl lahodnou pětiminutovku (pro oko diváka), jinak tak nějak normál. Vzhledem k počtu střel opět dobrá produktivita, 2 mé pokusy skončili vedle (jeden asi o 10 metrů), selhala tentokrát obrana, protože dostala 4 fíky.

Zápis o utkání – 9. zápas

Datum zápasu: 21.11.2010

Hřiště: HANSP

Laxní přístup – Internazionale AC - 0:7
(0:0)

Hráč	Plus	Mínus
Bajar Zdeněk	0	7
Hromádka Pavel	0	6
Jirmásek Tomáš	0	6
Kodiš Tomáš	0	7
Krlín Michal	0	2
Šátek David	0	0
Široký Jan	0	5
Široký Michal	0	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	0	7

Komentář rozhodčího:

Hosté přetavili svojí jednoznačnou herní převahu v drtivé vítězství.

Nejlepší hráč:

Šátek David

Recenze k utkání s týmem Internazionale AC

Hromádka Pavel:

Proč musíme vždycky tak schopného soupeře nafasovat na zastřešené Hanspaulce, kde nemůžeme moc zdržovat? ☺

Hráli jsme každopádně hodně pěkně – celou úvodní půlku a ještě něco navíc jsme výrazně techničtějšího (a když říkám výrazně, tak myslím kurva výrazně) soupeře nenechali ohrožovat naší bránu víc, než je nezbytně nutné. Jinými slovy, bránili jsme velmi dobře, až je to začínalo celkem srát ☺ Hráči Internazionale byli obrovští hračičkové, ale příliš neriskovali a neměli ten správný tah na bránu, takže ve většině případů volili sehrávky na jistotu, často i dozadu, my tudíž většinou disciplinovaně drželi zónu a oni to zkrátka dříve nebo později posrali. Doteď pravda lituji, že jsem nezažádal hned na startu o kontrolu registraček, protože hned během první minuty se zjistilo, že vybraní soupeři se pokouší auty kopat místo házení a navíc někteří ani nevědí, jak se střídá. Měli jsme i pár útoků a střel, ale tentokrát šlo vyloženě o brejky, auty nebo střely zdálky, moc kombinačních akcí nebylo (ale zato těch brejků bylo celkem dost, protože jak je dobrým zvykem: technicky zdatní soupeři moc nebrání). Akce měli třeba Krleš nebo David (hlavička, kterou ovšem odnesl tým, že ho brankář vzal po hlavě a David do druhého poločasu nenastoupil).

V druhém poločase jsme pak ještě chvíli odolávali a pak už se to posralo. První gól smůlovatý, po zmatku v obraně kdy jsem se srazil s chytajícím Ondrou jsem ještě zkoušel zajetím zachránit skóre do prázdné, ale už jsem to jenom líznul špuntama. Druhý jsme pak dostali hodně rychle po střele z rozumné vzdálenosti kdy si Ondra lehal bokem k míči a projelo mu to pod rukou (takže jasná minela) a to už nás bohužel rozložilo natolik, že zbytek už byl zcela akademický. Ze soupeře spadl stres a začali dosti exhibovat, my se ještě snažili o čestný úspěch, který ale nepřišel (akce opět Krleš – většinou brejky, jedna nadějná skorohlavička, Tomáš K. (který střely hanebně pročekával) nebo třeba Zdeněk pálicí několikrát vedle). Soupeř to postupně jako u Verdunu zvýšil až na 7 gólů z čehož už si konkrétní góly moc nepamatuju, akorát jeden snad nějakou ukrutnou patičkou, jeden střelou kolem Zdenka ze situace 1 na 1, nějaké střely z dálky a Ondrova hvězdná chvíle č. 2 kdy po zákroku vyhodil míč na velké vápno soupeři přímo na nohu – tam přiznám, že jsem se ani nevracel, to nemělo smysl ☺

Každopádně jsme v první půli hráli výborný, takticky zdatný fotbal a v druhé se to posralo. Osmá ligo, těš se na nás (náš nesestup už je čistě hypotetický), vracíme se domů. A doufám, že bude někdo dávat ty góly.

Zeman Ondřej:

K dalšímu utkání proti horkému favoritovi skupiny nás rozpis zavál na naše oblíbené hřiště na hanspaulce, kde náš nejsuprbomba tým zaznamenal ne jeden legendární výsledek. Před utkáním jsem se cítil nějak sláb (asi extrémně silná viróza v kombinaci s únavou z tvrdé fyzické práce, kdyby jen jedno z toho, hravě to svou imunitou zvládnu, ale takhle...), a tak jsem ukecal Davida, abych šel do brány. David souhlasil, neboť si nechtěl kazit průměr proti silnému soupeři a udělal dobře.

První poločas vyšel celkem dobře. Soupeř byl mnohem hratelnější, než jsme očekávali, i když nás předčil v bojovnosti, technice i rychlosti. Hráli velmi kontaktní fotbal,

který musí být způsoben motivačním prvkem, který je našim hráčům evidentně zcela neznámý. Osobní souboje tedy vyzněly ve většině pro soupeře a ten nás hned po úvodním hvizdu dostal pod tlak. I některé šance se urodily, ale kromě 2 sme si to obrana nebo já pohlídali, mohli mě třeba prostřelit, ale neprostřelili nebo netrefili bránu. V těch dvou případech šlo o to, že jejich hráč byl sám před prázdnou brankou (v prvním případě dokonce po tyči). Poprvé to byl jasnej promrd, netrefil lehký míč. Podruhé to bylo po breku, ale aby útočník trefil, musel by si v tom běhu nejspíš zlomit nohu. Netrefil a nohu si málem zlomil stejně. My měli pár střel a dokonce i útočných rohů a autů, ale bylo to maximálně nadějně, David jednou hlavičkoval z dobré pozice, bohužel vedle. Naše hra jinak slavila celkem úspěch, soupeři se na sebe vztekali, protože naše zóna je většinou vytěsnila do míst, odkud nemohli reálně ohrozit bránu, a nedovolila nikomu projít s míčem před bránu, o což se docela často pokoušeli.

První poločas dopadl 0:0, ale ve druhém už jsme takové štěstí neměli. Hned na začátku jsme se v souboji o míč srazili s bránícím Pavlem na vápně a soupeřův útočník odkrytou branku trefil. Byla to trochu moje chyba, protože když jsem na poslední chvíli zahlédl hrůzu nahánějícího Pavla, jak se řítí s vyvalenýma očima brunátný s tím posedlým výrazem přímo na mě s nohou napřed, tak jsem ucuknul a neodkopl tak míč do prdele. Za chvíli přišla moje hvězdná chvíle č. 1, střela po zemi z dálky – moje hbitá reakce a míč pode mnou v brance. Od této chvíle jsme polevili v obraně, což přineslo brejky soupeře. Třetí gól padl po jednom z nich, když po vyšachování obrany (nebo spíš jednoho obránce) střelec dával do prázdné. Čtvrtý gól oceněnihodná patička přesně k tyči přes Velkýho Širiho, pátý gól moje hvězdná chvíle č. 2, 6 a 7 přesně nevím, jeden z nich padl poté, co Zdeněk nešel do hráče a jen před ním postával, dokud ten prudce nevystřelil (bez šance). Navíc tam bylo jedno břevno, když sem se za míčem ani neohlíd. Soupeř byl prostě o třídu lepší.

Z naší strany to nebylo zas tak hrozný. Za stavu 0:2 a zejména pak 0:3 a pak i později jsme měli několik šancí, které volali po gólu, ale nedopadlo to. Výsledek mohl být lepší, mohli jsme dát minimálně čestný gól a nemuseli jich tolik dostat (min. moje dvě hvězdné chvíle), ale to bysme fakt potřebovali štěstí a haluz ☺

Výkony nemá smysl při tomhle výsledku hodnotit. Teď vyhrát poslední 2 zápasy, jinak návrat ke kořenům ☺

Zápis o utkání - 10. zápas

Datum zápasu: 28.11.2010

Hřiště: HOSTI

Malvazinky 1. FC - Laxní přístup - 1:1
(1:0)

Stav	Střelec	Asistence
1:1	Guzan Petr	

Hráč	Plus	Mínus
Guzan Petr	1	1
Hromádka Pavel	1	1
Jirmásek Tomáš	1	1
Kodiš Tomáš	1	0
Krlín Michal	0	1
Šafka Jiří	0	0
Šátek David	1	1
Široký Michal	0	0
Ujlaki Tomáš	0	0
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	1	1

Komentář rozhodčího:

Rozhodčí se nedostavil.

Nejlepší hráč:

Není

Recenze k utkání s týmem Malvazinky 1. FC

Zeman Ondřej:

Takže v předposledním utkání sezóny šlo ještě teoreticky o náš (ne)sestup. A těsně po utkání jsme ještě mohli živit naději díky získanému bodu a skřípat zubama, že jsme nezískali 2. Teď závisí na ostatních výsledcích... ☺

I když před zápasem jsme si všichni byli jistí, že je tak -15, ve skutečnosti byla 0. Nejnebezpečněji zhodnotil situaci MŠ a oblékl si pod dres asi 4 vrstvy včetně zimní bundy. Působil tak dojmem strašný korby, ale při prvním střídání se svlíkl, tak se ho soupeř už tolik nebál. Hřiště v Hostivaři nám úplně nevyhovovalo svou velikostí, která se při prvním pohledu blížila Zákostelní, ale nekonec to nebylo tak hrozné.

Soupeř se dostavil s jedním na střídání a jasným cílem zvítězit, my se dostavili v hojném počtu a rozhodčí vůbec. Odpískali jsme si to sami a utkání bylo mnohem klidnější, než kdyby rozhodčí přišel.

Soupeř měl v úvodu mírnou převahu a dostal se do několika střeleckých pozic (většinou bez střely), nicméně gól mohl dát jen jednou, když jsem podběhl centr. Hru jsme, zejména díky Petrově iniciativě v poli, ještě vyrovnali, ale co se týče šancí již méně, neboť jsme toho měli ještě méně než soupeř. Když už jsme si vytvořili jakýsi tlak, dopadlo to tak, že se téměř všichni naši vysunuli po sérii rohů v domnění, že bude asi nekonečná, následoval brejk 2 na 1, který byl k naší smůle proveden soupeřem naprosto podle předpis, přesná přihrávka i střela ve finální fázi znamenaly vedení soupeře ☺ Za akci poločasu bych vybral nekompromisní průnik Tomáše U. po levé straně, který skončil pádem na autovou čáru. Umělecký dojem 1.

Ve druhé půli se soupeř snažil vstřelit pojišťovací gól a měl i několik šancí, ale buď mířil mimo nebo mě trefili, event. obránci míč potenciálnímu střelci doslova sebrali od nohy. Je pravda, že soupeř by byl daleko nebezpečnější, kdyby jeho technicky zdatní hráči méně vymýšleli a více stříleli. Technika (zejména při zpracování) byl prvek, v němž soupeř vynikal více než my. A tímto se dostávám k tomu, proč jsme utkání mohli vyhrát, ale nevyhráli. Zpracování, event. střely z první ve správný okamžik, to nám (opět) nešlo. Bod za nejefektivnější spálení šance získává MŠ za bombu nad a následné „do píííííííí“. Body za nesmyslné si připravování střely má jednoznačně Krleš a body za největšího paliče Tomáš K. (minutí míče, nezpracování). Loženek bylo dost, zejména pak ke konci, když se soupeř zoufale (brankář před naším vápnem) snažil rozhodnout zápas ve svůj prospěch.

Bod zařídil Petr, když si sám vypracoval střeleckou pozici a proměnil jí, zápas skončil 1:1 a soupeř odešel dosti nasranej. Potud účel splněn ☐

Za akci druhého poločasu bych vybral obranný zákrok MŠ, který neatakován odkopí míč tak, až ho netrefil a skulil se do kuličky někam stranou, čímž ovšem hráče soupeře natolik zmátl, že ti, místo aby šli ve 2 na bránu, tak jen čuměli, dokud někdo z našich neuklidil míč do bezpečnějšího koutu hřiště. Umělecký dojem 1*.

Nejlepším hráčem utkání jsem podle zápisu já ☺, velmi dobré výkony Petr, Caidel a David, dobré ostatní až na ty neproměněné šance a občasný chaos v obraně, po němž se soupeřův hráč objevil nehlídán v nebezpečné pozici. No... nějak to vždycky dopadlo.

Zápis o utkání - 11. zápas

Datum zápasu: 12.12.2010

Hřiště: STOD

**Laxní přístup – Vodka Team FC - 4:4
(3:2)**

Stav	Střelec	Asistence
1:0	Široký Michal	
2:1	Hromádka Pavel	Široký Jan
3:1	vlastní	Hromádka Pavel
4:2	Široký Michal	Hromádka Pavel

Hráč	Plus	Mínus
Hromádka Pavel	4	2
Jirmásek Tomáš	4	2
Kodiš Tomáš	2	2
Krlín Michal	0	2
Němec Ondřej	1	1
Šátek David	2	3
Široký Jan	4	4
Široký Michal	2	2
Ujlaki Tomáš	2	2
Zeman Ondřej (<i>brankář</i>)	4	4

Komentář rozhodčího:

Neregulární terén - břečka, rozbředlý sníh. Správce nepřipravil hřiště ke hře, zápas se odehrál na přání obou týmů. Terén ovlivnil kvalitu utkání, hrálo se bez zákeřných faulů. Remíza je spravedlivá pro obě mužstva.

Nejlepší hráč:

Široký Michal

Závěrečné zhodnocení sezóny

Hráč	+	-	Účast	Góly	Asist.	Best	Prospěšnost
Bajar Zdeněk	5	14	5	1	1	0	7
Guzan Petr	6	3	4	4	2	0	10
Hromádka Pavel	16	21	9	3	5	1	18
Jirmásek Tomáš	13	21	11	1	1	0	13
Kodiš Tomáš	6	17	8	0	0	0	8
Krlín Michal	2	15	9	1	0	0	10
Němec Ondřej	7	5	5	0	0	1	6
Ruiz Carlos	1	2	1	0	0	0	1
Šafka Jiří	3	6	4	0	1	0	5
Šátek David	17	24	11	0	0	4	15
Šén Radek	4	4	2	2	1	0	5
Široký Jan	12	23	8	3	2	0	13
Široký Michal	8	11	9	2	1	1	13
Ujlaki Tomáš	7	9	7	0	1	0	8
Záruba Lukáš	1	1	1	0	0	0	1
Zeman Ondřej	12	20	10	0	0	0	10

Hromádka Pavel:

Druhá sezóna v řadě při které se znovu příliš nezadařilo. Tři vítězství, dvě remízy a šestice proher. Skóre 22:29 s řadou těsných (o gól) výsledků ve kterých jsme si často utkání posrali úplně sami. Výhra se žádná zajímavá nekonala, ovšem technické Internazionale nás za pomoci několika bezpečně nelegálně hrajících hráčů rozneslo na kopytech 7:0, paradoxně ovšem až v druhém poločase. Zpátky do osmé ligy.

Kádr nám poslední dobou značně hapruje. Timur opravdu přestoupil, Tomáš Říha už z Brna nedorazil a vzhledem k tomu že Carlos a Mekz dorazili přesně jednou, nelze s nimi počítat. Na dva zápasy se objevil také Šulin, ale ačkoli dost boduje, když dorazí, dva zápasy to nevytrhnou. Obě posily, tedy Ondra Němec a Tomáš Ujlaki přiměřeně chodili a podařilo se nám seznat také tři nová jména: Zdeňka Bajara, Tomáše Kodiše a Jirku Šafku. Doufejme, že s námi vydrží, Kodiš se profiluje jako tradiční chodič+nekop (kterých máme celou řadu a tvoří dlouhodobý základ týmu, takže nic proti), Zdeněk je hráč nechodič (asi jako Petr či blahé paměti i jiní) a Jirka se zatím nedá jednoznačně zařadit k žádnému archetypu hráče Laxního přístupu).

Alespoň jeden zápas si tedy zahrálo 16 hráčů, což se naposledy stalo v roce 2004, jenže když si nejméně dva z nich příští sezónu nezahrajou, tak se nám to také zase dlouho nestane ☺. Průměrná účast na zápase 9.45 hráče, což je krásné číslo, jeden hráč přišel v průměru 6,50 (což stahují dolů právě Mekz a Carlos). Všechny zápasy odchodili David a

Jirmi, Ondrovi utekl jediný. Celkově já 177, Krleš 165, Ondra 137 a Newman 126. Teď jsem si také všiml, že Honza pokořil stovku zápasů a měl by tak šoupnout nějakou rundu, Davidovi do podobné mety zbývají dva zápasy.

Králem střelců se stává Petr, který zvládl čtyři góly ve čtyřech zápasech. Škoda, kdyby s tímhle průměrem chodil častěji, nemuseli bychom sestupovat ☺. Po třech gólech na kontě má HŠ a Caidel, dva pak Šulín (opět s průměrem jeden na zápas a tudíž stejnou poznámkou jako Petr) a MŠ. Celkově já (55), Pohl (51), HŠ (44), Erich (33) a Petr (32).

Nejlepším nahrávačem se stává Caidel (5), za ním s odstupem Petr (2) a HŠ (2). Historicky Caidel (58), HŠ (44), Pohl a Newman (23)

V brance se tradičně motali hlavně David a Ondra. David odchytil osm utkání s dvaceti góly, jednou vychytanou nulou, průměrem 2,5 a třemi vyznamenáními od rozhodčích za nejlepšího hráče, Ondra tři zápasy, dvanáct gólů a průměr čtyři celé.

V plus mínus se jako obvykle snadno oddělili hráči aktivní od neaktivních. Nejlépe jako v každé sezóně kdy jsme v mínusu tradičně vyvázli spíše nechodící hráči: Petr +3, Šulín a Mekz 0, Carlos -1. Opačný chvost obsadili Krleš (-13), Kodiš (-11), HŠ (-11) a Zdeněk (-9). Absolutní čísla: David +17, Caidel +16, David -24, HŠ -23, Jirmi a Caidel -21. V historických číslech: David (+52), Pohl (+41), Petr (+32), Caidel (+29). Absolutně historicky: Caidel +371, David +249, Caidel -342, Krleš -293.

Nejlepší hráči sezóny a tedy DREAM TEAM by na základě bodů prospěšnosti tvořili Caidel (18), David (15), HŠ, MŠ, Jirmi (13) a Petr, Krleš a Ondra (10). Ne náhodou všichni systematicky se soustředící (až na Petra ☺). Celkově: Caidel (331), Krleš (217), HŠ (202), Ondra (176) a Newman (175) a MŠ (163).

Za best playera byl celkem 4x vyhlášen David (jednou to má za vychytanou nulu), po jednom zářezu si připisuje Caidel, MŠ a Ondřej Němec. Celkově Caidel (41), David (20), Erich (9), HŠ (8) a Pohl (7).

Tak to by bylo vše, teď se těšte na osmou ligu!